

کتاب رهبر سعادت

با تذکرات دیبائی در وجوه اعجاز قرآن

نگارش: فلا محسن تبریزی

کتابی است بسیار نفیس که با دلائل بسی ساده و روشن فراخور فهم
همگان حقانیت دین مبین اسلام و کلام الهی بودن قرآن را و اینکه قرآن
بهترین همه معجزات خدائی است بیان مینماید
خواندن این کتاب مبارک برای همه خصوصاً برای طلاب علوم دینی
و دانش آموزان دبیرستانها که میخواهند از روی دلائل و بیانی به حقایق
دینی آشنا بشوند سودمند است *

تهنأ

اهل معنی و حقیقت جویان از غلطهای چاپی و خورده گیری در
الفاظ و عبارات اغماض فرمایند *

بهام در مشهد ۱۰ ریال در سایر کشورهای ایران ۱۱ ریال و

در کشورهای خارجه ۱۴ ریال

مشهد - سرای فردوسی بازرگانی آقای سیدی همدانی جنب مسجد شاه -

محمد تقی عبد خدائی مجتهد زاده تبریزی

تبریز - دالان خونی تجارتخانه آقای حاجی رضا جاجی - دبیرستان کمال

آقای حاجی عبدالکریم تبریزی

تهران - سرای سقاء باهی - تجارتخانه باقر زاده - و تجارتخانه آقای

حاجی عبدالعلی ریخته گر تبریزی

بسم الله الرحمن الرحيم

دو سورة هنگبوت در آیه ۴۹

میرماید و كذلك انزلنا اليك الكتاب فالذين آتيناهم الكتاب يومنون به و من هو الاء من يؤمن به و ما يجهد بآياتنا الا الكافرون ۴۷
ما كنت تتلو من قبله من كتاب و لا تخطه يمينك اذا لارتاب المبطلون ۴۸
بل هو آيات بينات في صدور الذين اوتوا العلم و ما يجهد بآياتنا الا الظالمون *

ترجمه همچنین فرستادیم بسوی تو کتاب را (چنانکه به پیغمبران گذشته نازل نموده بودیم) پس آن کسانی که ما بایشان کتاب داده ایم (حقیقتاً دانش توریة و انجیل را لطف فرموده بودیم) بایست قرآن ایسان می آورند (چه که می دانند که این کتاب همان کتابی است که با زبان پیغمبران گذشته مزده آفت را داده بودیم و می دانند که این کتاب راهنما است بسوی راه راست)

و از این جماعت بت پرستان برخی ایسان می آورند (آن کسانی که از روی بصیرت بعقاید نگاه می کنند) و انکار نمی کنند آیات ما را مگر کسانی که کافر میباشند . (بعقاید پرده پوشی مینمایند زیرا که آیات الهیه روحان و هوید است)
آیه ۴۷ نبودی بخوانی پیش از آن کتابی را و نمی نوشتی خطی با دست خود اگر این طور بود آنگاه شك میکردند اهل باطل (می گفتند چون عالم بخط و کتاب است فلذا این دانشهای قرآنی را و آیات آنرا از دیگران یاد گرفته و از روی علم بشری اینها را بسرهم می گویند و لی چون هیچ درس انخوانده ای و خطی نوشته ای ابدأ جای این حرف برای کسی نیست .

۴۸ بلکه این قرآن نشانه ها و معجزه های آشکار الهی است در سینه های آن کسانی که دانش بآنها داده شده و انکار نمی کنند آیات و نشانه های ما را مگر ، متکبران *

بسم الله الرحمن الرحيم

سر آغاز

۶۱۲۸ چه خوب گفته دانشمندان بزرگ شرقی و فیلسوف شهیر اسلامی (آقای سید جمال الدین اسدآبادی معروف بافغانی) در آن لایحه که در رد نیچر بها (طبیعیها) نگاشته با دلائل بسیار روشن و متین اثبات نموده که دینداری (حقا او باطلا) بهتر از بی دینانتهی است و شخص با دین در هر دین باشد با شرفتر از انسان بی دین است ولو اینکه فیلسوف بسیار سترک باشد و پس از آن بطرز شیرین اثبات نموده که از همه ادیان بهتر دین اسلام است سپس پاره ای از مزایای این دینانتهی حقا الهیه را برقم آورده و ضمناً نوشته که از مزایای این دین مبین آنکه اساسش بطوری قرار داده شده که باید همه جهانیان روشن فکر باشند با ضمیر آزاد و بی آلابش از تبعاجت و تقلید ، و پیروی بدران و تعصب نیاکان و عقاید خود را از روی برهان درست نمایند و باید لوحه دل انسانی از همه اوها م و خرافات پاک و در جای آنها حقایق از روی بینائی و دانش جاگزین باشد .

چه قدر در آیات مقدسه قرآنی سرزنش بآن کسانی میکند که در مقابل دلائل توحید و یگانه پرستی کورکورانه چنک بدامن پر آلابش نیاکان و رؤساء میزنند و چه قدر ستایش می نماید از کسانی که چشم حقایق شناسان بواسطه این گونه آلابشات معیوب نگاشته با فکر آزاد و روشن بآثار قدرت و جلال و یگانگی حضرت حق نظر مینمایند و بعقاید حقه از روی دانائی عمده مند شده و از راه راست کیجروی

نمیکنند (پایان گفتار آن مرحوم)

حقیقتاً میتوان گفت آن اساسیکه در روی آن عمارت این دین همین استحکام یافته برخی از اسلامیان چنان از آن بی خبرند گو یا از نفحات گلهای قشنگ اسلامی بوئی به مشامشان نرسیده

بعضی چنان در توی جهل و نادانی فرو رفته اند که در عقاید حقّه مدرکی بجز از تقلید نیاکان در دست ندارند، اینک هرگاه از اهل باطل مطالب نا حقّه را بآرایشات شیطانی ۱ - (ان الشیاطین ایوحون الی اولیائهم ز خرف القول) بآنها القاء کنند در پاسخ آنها از روی جهل و نادانی باین حرف اکتفا میکنند که ما از دین پدری خود دست بردار نمی باشیم و نمی فهمند که این همان سخنی است که کفار و مشرکین در جواب دلائل حقّه قرآنی میگفتند «۲» «انا وجدنا آباءنا علی امة و انا علی انا هم مقتدون» و هرگاه خدا نکرده نظیر این گفتار از برخی روحانی نمایان سر زند بسوی موجب جرئت اهل باطل و توهین بدین و آئین خواهد شد.

مسلمانان روشن ضمیر باید در همه عقاید دارای بینش، و معرفت باشند و از روی دلائل محکم و روشن به معارف حقّه عقیده مند گردند.

تقریباً نه سال پیش شاهزاده افسر نیشابوری مرحوم از تهران نامه ای نوشته و از اینجانب تقاضا کرده بودند که در جهات اعجاز قرآن نظریات خود را بنگارم بنده دلائل بسیار نوشته بودم، کتاب بزرگ شده بود ولی وسایل طبع آن فراهم نبود و دلم میخواست که در این موضوع ۴۰۰ چند برگ بنگارم و بچاپ

(۱) بدستیکه شیطانها هر آینه وحی مینمایند بسوی دوستان خود گفتار پیرایش داده باطل را

(۲) یعنی بدستیکه بدران خود را در یک طریق یافته ایم و ما پشانه های آنها پیروی خواهیم کرد

رسانم (و حضرت آیه الله مرحوم آقای شیخ جواد بلاغی قدس الله سره) که از برجسته ترین علماء قرن چهار دهمین اسلامی و بتلم ایشان دنیای اسلام منور گشته بود) در کتاب آلاء الرحمن در تفسیر قرآن مقدمتاً دو موضوع مهم را عنوان کرده اند (یکی اعجاز قرآن دومی عدم تحریف و تغییر و تبدیل در آن) و دلایل انرا بوجه اختصار نگاشته اند و الحق هر دو موضوع بسیار قابل توجه بسی مهم است ولی از جهت عربی بودن برای اغلب حقایق جوین ، مورد استفاده نبوده فلذا بخواهش بعض یاران آن موضوع اولی را ترجمه نمودم و ضمناً فوائدی بعنوان باورقی افزودم .

و برای سهولت فهم بترجمه لفظی اکتفا ننموده بلکه معانی را بطوریکه مناسب فهم همگان در نظرم می باشد برشته تحریر آوردم و بیش از شروع بدون نکته سودمند اشاره نمودم .

نکته نخستین بهترین همه معجزات معجزه علمی است

نا گفته پیداست : که مرام اصلی از بعثت بپا میران و انتخاب برگزیدگان برای رهنمائی بشر است و اظهار خیرات و انوارات و نشان دادن معجزات نیست بلکه مقصود مهم از ارسال رسل الهی و انزال کتب ربانی همانا تکمیل ارواح انسانی و تهذیب نفوس بشری (که در بر تو معارف حقه ، و اخلاق ستوده و کردار های شایسته صورت می پذیرد) و تنظیم قوانین مدنی ، و رسومات اجتماعی (که اسباب همه جها نیسان بسته بنگاهداری آنها است) میباشد :

خداوند متعال وجود سر اسر قدس حضرت مسیح را (علی نبینا و آله و علیه السلام)

برای این نفرستاده بود که شکل مرغی از گل بسازد، و سپس در آن بدمد، تا
بقدرت آفریدگار حق (جلت عظمته) مرغی شده در آسمان پرواز نماید، چنانکه
در آیه شریفه قرآنی باین داستان اشاره میفرماید «۱» (انی خالق لکم منا لطین کهیئة
الطیر فانفخ فیہ فیکون طیراً باذن الله :

بلکه برای رهنمایی مردم بسوی سعادت حقیقی، و تهذیب نفوس انسانی و تعلیم
دانشهای روحی، و تکمیل قوانین اجتماعی (که سعادت هر دو جهان بسته بآنهاست)
آن بزرگوار همه زحمات طاقت فرسا را قبول فرموده اند و حضرت حق (جلت عظمته)
برای این مرام مقدس آن وجود پاک را برانگیخته نموده، بلی بایستی مردم
بفهمند که آن ستاره درخشان نماینده حضرت یزدان است نه برگزیده شیطان
و تعلیمات مقدسه ایشان بی آلاش از او هام می باشد و همه آنها با فاضله
حضرت حق است و آمین او آئین الهی و دستورات اجتماعی ایشان قوانین مقدسه
خدائی است و آگاهی از این معانی نیازمند است که در دست
مبارک آن بزرگوار نشانه قدرت حضرت باری (که نامش را معجزه میگوئیم
بعبارت آخری چیزیکه خارج از قدرت و توانائی بشر باشد) ظاهر گردیده
و بهم مردم حقانیت دعوی آن نور درخشان عالم ارواح (آشکار شود
اینک خداوند متعال باقتضای حکمت و لطفش آثار قدرت و جلالش در دست همایون
نماینده خود ظاهر مینماید تا اینکه بهمه جهان باز حقیقت پوشیده نمایند
لذا هرگاه از سقیر الهی علوم و معارفی نمایان شود که آنها خارق العاده

(۱) یعنی از نشانه های حقانیت رسالت من که خداوند متعال لطف فرموده تا بفهمید که من
پیغمبر حق و برگزیده الهی میباشم یکی آنکه من برای شما از کل صورت مرغی میسازم و پس از
آن در آن میدمم پس مرغی میشود بقدرت الهی

و مافوق قوه بشری است همان دانشهای روح افزا بهترین آثار قدرت ربانی و شریف ترین تمامی معجزات میباشد زیرا که سایر نشانه های حقانیت مقدمه بوده برای آنها و اصل مقصود همان دانش ها بوده است و بس .

و علاوه از این سایر معجزات فناء پذیر و محو شدنی است اکنون از عصای موسی وید درخشان آن حضرت اثری نمانده و از زنده شده های حضرت عیسی وجودی نیست همه آنها محو و فانی شدند ولی قرآن محمدی (صلی الله علیه و اله) باقی و پایدار می باشد و هر تبار مرور و دهور بر آن بگذرد ، و ترقیات علمی زیاده گردد فرزندگی و درخشندگی اعجاز آن زیاده تر میشود .

مثلا دوست سال پیش (تا چه رسد به هزار و سیصد سال قبل از این) احدی از علمای اسلام باین حقیقت پی نبرده و عطا لع نشده بودند که عالم زواج و زناشوئی در همه نباتات و روئیدنیها جریان دارد و آیه شریفه (۲۶) سوره مبارکه یسن ﴿ سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تَنْبِت الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ﴾ : یعنی از همه نچهها منزه است آن خدائی که خلق فرموده همه جفت و زوجهارا از آنچه میرویانند زمین و از نفسهای خود مردمان و از آنچه نمیدانند) و هم چنین نظایر این آیه را که در آنها تعبیر بلفظ زوج شده مثل این آیه شریفه ﴿ وَاَنْتَبِهَنَّ كُلَّ زَوْجٍ بَرِّجٍ ﴾ همه مفسرین از جهت بی اطلاعی از حقایق لفظ زواج را تفسیر بنوع و لفظ ازواج تفسیر با نواع میشوند و پس از آنکه علمای این قرن فهمیدند که دانشمندان غرب از روی وسائل و کشفیات محیر العقول کنونی باین نکته رسیده اند که امر زناشوئی در همه آنچه در زمین میروید بِدِيك قاترین تکرر بنی و فطری الهی است که تغییر ناپذیر می باشد

بالهجه بسی دالر با و با صدای رسا این نغمه را سرو دندهاں ای منصفان
حقیقت شناس حقیقت نقاب از رخس برداشته و بنور جمالش جهان را درخشان
نموده : هزار و سیصد و شصت سال قبل از این کشفیات نه اسمی بود و نه رسمی
(بوژه ظلمت کده حجاز که در میان اقیانوس جهالت فرو رفته بود) از این
ظلمت گاه نوری بدرخشید و لوحه آسمانی ظاهر گردید و با نوشته های جلی بهم
عالمیان ارائه نمود که با قنضای حکمت بالغه قانون زنانشوئی در همه نباتات
جریان دارد زان کشف هم بواسطه وسائل بشری نشده بلکه از عالم غیب این
نور تابان گشته ، و سرا سر جهان را روشن نموده و در میان آن درخشندگی
با قلم نوری این کلمات مقدسه (لا اله الا الله محمد رسول الله) نوشته
گردیده زیرا که این گونه کشفیات که خارج از وسائل عادی و قوه بشری است
بهمه خرد مندان دو معنای بسیار عالی و مهم را آشکار مینماید یکی آنکه قدرتی
هست مافوق الطبیعه که همه طبیعت ها مقهور توانائی او و همه عالم از آثار
قدرت و جلال او میبایستند دومی آنکه آن نماینده ای که این لوحه آسمانی را
آورده بر گزیده خدا و سفیر بر حق الهی است

نکته دومی در بیان مطلب مهم

خداوند متعال به پیامبران گذشته مانند (موسی و عیسی) و دیگران غیر از
حضرت ختمی مرتبت (محمد صلی اله علیه و اله) هر چه از آیات الهیه و نشا نهایی
حقانیت (معجزات) لطف فرموده بود ، و بواسطه آنها مرد مرا دعوت باقرار و
اذعان بر سالت خود مینمود و حضرت حق (جات عظمت) بواسطه آنها انعام
حجت فرموده بود چنانکه اشاره نمودیم آنها چیز های پایدار نبوده و به همه جهانیان

و در همه ادوار محسوس نمیکشت بلکه بواسطه نقل حاضرین و آن کسا نیکه
 بالحسن والعیان مشاهده نموده بودند بقا عین و آئندگی انعام حجت میشد
 این است حضرت ثامن الحجج (صلوات الله علیه) در آن انجمن باشکوه
 وعظمت که چشم همه بزرگان بآن متوجه بوده و بامر مامون الرشید اولین
 دانشمند یهود و نصارا و سایر ملل برای مباحثه با آنحضرت حضور بهم رسانیده
 بودند به بزرگترین علماء یهود فرمودند که شما نه معجزات موسی را مشاهده
 نموده اید و نه معجزات عیسی را بچه میزان بموسی ایمان آورده اید و پیروی
 بعیسی نکرده اید یعنی شماها اعتقاد دارید که روز جزائی است و اهل حق در
 آنروز در نجات و سعادت می باشند و اگر نه التزام بد یا تنی معنی ندارد و اگر
 در آنروز در محکمه داد گستری از جانب حضرت حق از شما پرسیده شود بچه میزان
 بموسی ایمان آوردید و به عیسی نیاوردید شما جواب حسابی ندارید نمی توانید
 بگوئید خدایا معجزات موسی را دیدیم و معجزات عیسی را ندیدیم و نمی توانید
 بگوئید تو اثر در نقل معجزات موسی موجود بوده و معجزات منقوله عیسی بتواتر
 نرسیده بود بجز از اینکه دست و پا بزنی و بتقلید نیاکان و گذشتگان چنگ
 بزنی، نمی توانید حرف حسابی بگوئید و از مسئولیت خود تانرا رها کنید.
 آن برجسته ترین علماء یهود که مخالفین آن حضرت منتظر بودند که
 شاید در مباحثه علمی بآن بزرگوار غلبه پیدا نماید و تیرشان به هدف آمل برسد
 هات و مبهوت ماند و بهمه آشکار گردید که جواب درستی ندارد.
 چنانکه بعد از پیامبران گذشته معجزاتی از راه نقل حاضرین

و راویان ۱۰ که بعد تواتر میرسند بآیندگان در قرنهای بعدی اتمام حجت میشد از پیغمبر اکرم ما حضرت محمد ص؛ بلکه از اوصیاء و جانشینان نیز معجزانی زیاد از حد تواتر حاضرین زمان حضور و راویان نقل نموده اند این است که حضرت ثامن الائمه ع ص در آن مجلس که اشاره بان گردید نظیر همان مباحثه سابق را با بزرگترین دانشمندان مسیحی فرمودند که شما از روی کدام میزان به حضرت مسیح ایمان آورده اید نه به حضرت محمد ص؛ آنها مانند رفیق خود مات و میبوت ماند.

ولی با همه اینها آن معجزه برجسته که خداوند متعال به حضرت خنمی مرتبت محمد صلی الله علیه و الله عنایت فرموده بود که بواسطه آن بموم جها نیان اظهار رسالت و اتمام حجت بنماید همانا قرآن مجید بوده و آنها بزرگتر از تمامی معجزات همه انبیاء و سفراء حقه و گرامی و شریفتر از تمامی خارق العادات همه

(۱) این معنی در معجزات منقوله از پیغمبران قبل از اسلام موجود بودند، زیرا که اگر این این معنی صورت نمیکرفت اتمام حجت باحدی نمیشد و هیچ کس مکلف بدین حق در آنزمانها نبود و تکلیف برداشته میشد ولی همین که نور آفتاب محمدی (ص ع) تمام گیتی را درخشان نمود بندگان خداوند قیازمند بآن معنی نبودند اینک آن آثار از بین رفت و فعلا در دست یهود و نصاری و رایانی که سلسله سنده متصل بمشاهدین معجزات (موسی و عیسی و سایر پیامبران صلوات الله علیهم اجمعین) باشد و بعد تواتر برسد نهیباشد و همده مستند و مدرکی که فعلا در دست آنها است همانا تورایه و اناجیل حالیه است که مخلوط بخرافات و اوهام گشته و آنها حقیقتاً مدرکیتی و سندیتی ندارد و کرارا باعلماء نصاری صعبت شده که ما به حضرت موسی و سایر پیغمبران عقیده مندیم از روی تصدیقات قرآن مجید و فرمایشات حضرت خنمی مرتبت (محمد ص ع) شما هم اگر از اینرو عقیده بآنها دارید باید اول تصدیق حقانیت رسول اکرم (محمد ص ع) بنمائید و اگر از آنرو قائل نیستید چه دلیل بر صدق رسالت آنها دارید از پاسخ این گفتار عاجز مانده اند.

اولیاء اولین و آخرین است که تا کنون کسیرا ممکن نشده و بعد از این میسر نخواهد گشت که مانند او را بیاورد و آن پایدار و برای اوزوالی و فزائی نیست و همیشه تازه است و بواسطه مرور زمانها و قرنهای کهنه‌گی برای آن رخ نمیدهد ﴿ تا اینجا گفتارهای ما بود و پس از این هر چه در متن است گفته‌های آن عالم بزرگ آقای آقا شیخ جواد بسلاخی است که ما با زبان فارسی آنها را بیان نموده‌ایم و با ورقی‌ها نظریات ما است ۰)

فصل اول

در اعجاز قرآن

معجزه آن چیزی است که مدعی نبوت و سفارت از جانب خدا آنرا می‌آورد بیاری و توجه خاص خداوندی در صورتیکه آن چیز خارق‌العاده و مافوق قوه بشری میباشد و از روی قوانین علمی و آثار طبیعی نمی‌باشد؛ برای اینکه دلیل باشد بر راستگویی آن پیغمبر در ادعای نبوت و صدق رسالت و برای چه معجزه گواهی بر صدق رسالت دارد

چون مدعی نبوت در صورتیکه (۱) معروف بر است گفتاری و امانت و

(۱) مقصود مؤلف آنست که هرگاه کسی آراسته براستی و امانت و کارهای خوب نباشد و از او کارهای زشت بظهور رسد و با اینهمه ادعای پیغمبری و نمایندگی از جانب حضرت حق نماید خود خیانت و دروغگویی و کارهای زشت او بر بطلان ادعایش گواهی میدهد زیرا که خداوند همچو کس را بنیایندگی و سفارت انتخاب نمیشرمايد و نباید بچهره‌ای چنین کس فربخورد و هرگاه صورتاً يك خارق‌العاده از او بظهور برسد آن حقه بازی است که در نظر عوام بصورت خارق‌العاده جلوه‌گر شد یا امتحان است که مردم بآن مبتلا شده‌اند .

آراسته بزبور صلاح باشد و چیزی مخالف عقل در دعوت خود و اساسیات آن از او سر نزد و در دست او قدرت نمایی خدا آشکار شود و کاری از او ظاهر گردید که بجز خداوند (تبارک و تعالی) بآن توانائی ندارد کشف میکند از راستی و حقیقت او در دعوی پیغمبری، چه که خدا هر گاه در دست هم چو کس اظهار معجزه نماید و واقعاً دروغگو باشد مردم را خود خداوند متعال (العیاذ بالله) بضلالت و گمراهی کشانیده است و این هم بسی قبیح و کار زشت میباشد و قبیح بمناسبت حکمت و علم و بی نیازی خداوند مناسب نیست و محال است که از حضرت ذی الجلال قبیحی صادر گردد و مردم را خودش گمراه نماید

(توضیح این مطلب)

آنکه بشر را بحسب فطرت بی آرایش شان که آورده بهوای نفسانی و عصبیت نباشند، زمانیکه از یکی صداقت و امانت و خوبی و راستی از احوالاتش مشاهده نمودند احساس خیر بباطن او مینمایند و گمان میکنند که باطن او آراسته بزبور صلاح است، **دانش پاک (۱)** و مخالف ظاهر او نیست و هر اندازه خبرویت

(۱) کمترین میگوید بهترین تقریریکه مناسب فهم عموم باشد آنکه ادعاء بدون دلیل عقلاً پذیرفته نمیشود، و این معنی را خداوند متعال در فطرت جمیع بشر گذاشته و کسی که ادعاء نمایندگی و رسالت از جانب حضرت حق (جلت عظمته) بنماید باید يك نشانه الهی و اثر قدرت و جلال بسازی (که نامش را معجزه میگوئیم) در دست او ظاهر گردد، تا بهمه آشکار گردد که ادعای او راست است زیرا که معجزه چیزی است که خارج از قدرت بشری (حتی کار خود پیغمبر نمیباشد) اگر حضرت موسی عصا را بقدرت خودش اژدها نمود؛ چرا و قتیکه عصا اژدها گشت ترسید و فرار نمود چنانکه در قرآن بایست معنی اشاره میفرماید، حتی دارد که خداوند متعال فرمود عصای خودت میباشد و مترس، ما آنرا بحالت اولی بر میگردانیم، خواست عصای

بخوبی ظاهر او زیاده پیدا کنند وثوق و اطمینان بخوبی باطنش زیاده میگردد : ولی با اینهمه بمرتبه علم و یقین نمیرسد و احتمال کذب در دعوی و دروغ در گفتارش می رود لیکن زمانیکه بواسطه عنایت خداوندی بمعجزه و خارق العاده امتیاز داده شد، علم بسدق دعوایش حاصل میگردد و نفسهای بی آلابش اطمینان پیدا میکنند بر راستی و عصمت او در دعوایش و یقین مردم در باره او ثابت میشود و امر او منظم میگردد بلحاظ اینکه محال و ممتنع است نظربجالات و قدرت حضرت حق (جلت عظمته) در همچو موقعی در دست دروغگو معجزه ظاهر بنماید و مردم را بگمراهی بیندازد؛ برای اینکه اظهار معجزه در همچو صورت در دست دروغگوئی یاری بر تدلیس آن و شرکت در اغواء و اضلال او میباشد برای اینکه با فطرت سلیمه و ذهن بی آلابش خودشان دعوت او را می پذیرند؛ پس معجزاتی که شاهد بر راستی پیغمبر در ادعای خود آنست که همچو فایده در چنین مقامی در آن باشد .

بقیه پاورقی صفحه ۹۰

خور را بگیرد بآستینش گرفت کوبا جرئت نکرد که با دست بگیرد خلاصه اینکه معجزه آن چیزی است که مافوق قدرت بشری باشد همینکه بعنایت الهی در دست کسی که ادعای نبوت مینماید چنین عملی که مافوق قدرت خلق است ظاهر گردد يك دليل بسیار محکم و روشن میشود که آنرا خداوند متعال برانگیخته فرموده است که در دست او آثار قدرت خود را آشکار مینماید و تقریر دیگر آنکه کسی که ادعای پیغمبری میکند ادعا مینماید که علم من عادی و کسبی نیست و من مثل سایر دانشمندان بشر تحصیلات عادی در باره علم نکردم و در اثر فکر عادی بآن نرسیده ام بلکه علوم و معارف من از جانب حضرت حق بعنایت و قدرت است افاضه گردیده لذا باید يك اثر قدرت الهی نمایان شود تا معلوم گردد که علوم او

حکمت متنوع شدن معجزات پیغمبران

پوشیده نیست آن فایده که ذکر شد از نوع بنوع شدن معجزات بسیار مختلف میشود بجهت اختلاف مردم در حالات و معارفشان و بواسطه آنچه بآن انس گرفته اند گاهی برخی شعبه‌های مردم يك خارق العاده را بخوبی میشناسند که آن خارق العاده است و باراده الهی تنها بوقوع پیوسته و همین خارق العاده در نزد برخی از شعبه‌ها جای شك و انکار میشود

در عصر موسی پیغمبر (ع) در میان مصر بها صنعت سحر و جادوگری رواج داشت و آنهم قوانین علمی داشت و بآن میزان تعلیم و تعلم صورت میگرفت و میشناختند آنچه را که بقوانین این علم جریان می یابد و آنچه را که خارج از قوه بشریه است

بقیه پاورقی صفحه ۱۱

هم از اثر قدرت الهی است مگر اینکه خود دانش های او خود بخود معجزه و آثار قدرت الهی باشد که آنوقت آنها بهترین معجزات خواهد شد
مثلا در علوم حضرت موسی همچو نمایشها نداشت زیرا که آن بزرگوار در کاخ سلطنتی (فرعون) نشو و نما نموده بود و اگر در دست مبارکش قدرت نمایی الهی دیگر آشکار نمیکردید ، حقانیت آن حضرت بهمه واضح و هویدا نیسگشت ، زیرا که احسان میرفت که در بارگاه فرعون که مجمع دانشمندان و حکماء بود از آنها استفاده نموده و بواسطه هوش سرشار فیکرش را علاوه نموده و پس از آنکه خودش را بمقام علمی رسانیده ادعای برانگیخته گی نمود و هم چنین دانشهای حضرت مسیح چندان نمایشهای قدرتی نداشت زیرا که آن بزرگوار در میان احبار و علماء بنی اسرائیل پرورش یافته بود و اگر خداوند متعال در دست مبارکش قدرت نمایی خود را آشکار نمیفرمود بنظر همگان می آید که علوم او اثر استفاده از علمای بشری

و برای این حکمت ایجاب نمود که بسا آنها اتمام حجت شود به عجزه عصا که حضرت موسی همینکه آنها را در پیشگاه چشمهایشان انداخت از دها گردید و همه آنچه را که به جادوگری درست کرده بودند بلعید و پس از آن بحالت اولی برگشته عصا گردید و از ریسمانها و عصاهای جادوگران که فرو برد نشانه نمائند و چون میزانهای سحر و جادوگری میشناختند فهمیدند که آن عصا بقدرت خداوند از دها گردید و این قدرت نمایی خداوند بیرون از حدود صحر بوده اینک جادوگران ایمان آوردند.

در زمان حضرت مسیح (ع) فلسطین و سور با از مستعمرات یونانیان بود و بسیار مردم از آنها در آن ممالك سکونت اختیار نموده بودند و طب در آنجا رواج پیدا کرده بود.

و در فصل (۱۳ و ۱۴) از سفر لاوین از تورایة فعلی تعلیم زیادی در باره تطهیر مرض کچلی و پیسی و بعضی امراض جلدی هست مختص است بروحانیه کاهنان و بزرگان دینی آنها بخیال مردم میدارند که آنها از برکات

بقیه پاورقی صفحه ۱۴

ذهن و ذکاوت فطریش میباشد بر عکس گوهرهای علمی که از زبان گوهر نشان حضرت ختمی مرتبت (صلی الله علیه و آله وسلم) و قوانین و احکام متینه که هر يك يك آنها بالهجه بسیار فصیح و مایع بهمه عالمیان میرساند که قانون گذار و آورنده آنها اولین دانشمند و منبع معارف بود و خود آنها آثار قدرت ذی الجلال میباشد چرا که گویند و آورنده آنها از ظلمت کدهای که در حکم آن روز در ته دریای بهالت فرو رفته بطلمعت جمال خود دنیا را منور گردانیده از همچو لمت گاه يك نوری بدرخشید تا آخرین زوایای عالم نوربخش و بلمش همه جهانیان ا درخشان نمود در صورتیکه در تمام عمر خود الف بایی نتوانده بود و تلمی

کاهنان و از آثار روحیه آنان است و اگر چه راجع به لحاظ صحی بود این است که حضرت مسیح (ع) بشفاء برص دارو کور مادر زاد عنایت گردید که آنها بفهمند که آنچه آن بزرگوار آورده مافوق قدرت بشری و بیرون از میزانهای طب و کارهای کاهنان است .

حکمت اینکه حضرت ختمی مرتبت صلی الله علیه و اله در میان عربها بمعجزه قرآنی عنایت گردد بد چون حکمت الهی اقتضاء نمود که ابتداء دهوت از میان عربها شود و پس از آن مسیر اصلاح بهمه جهانیان بنماید و معارف عربها نوعاً منحصراً بادی عربی بوده و از همه علوم و صنایع علمی از روی موازین فنی بکلی بی بهره بودند و اسرار طبیعیات را نمی شناختند و نمیدانستند کدام چیز بیرون از این فنون است و مافوق اسرار طبیعیات و موازین علمی و فنی است فلذا هر معجزی بجز نحوه ادب عربی را هرگاه میدیدند یا می شنیدند فوراً بمعجز این دید یا شنید تصور میکردند که از قبیل جا دوگری است یا از صنعت کاریهای فنی است و اذعان نمی نمودند و ایمان نمی آوردند که آن مافوق قدرت بشری است بلکه شك چهل آنها را وادار مینمود که انکار بنمایند خصوصاً هرگاه پیغمبر خدا

بقیه پاورقی صفحه ۹۳

بدست خود نگرفته بود و از خردسالی بی پدر و مادر زیست نموده و با یتیمی در میان قومی نادان که از علم و دانش بهره نداشت و بوی بمشامشان نرسیده بود زندگی کرده قسم بهقایق مقدسه سوگند بکلمات تمامه الهیه که قوانین مقدسه اسلامی و کلمات جامه نبوی (صلی الله علیه و اله) و علوم ناسفیه آن حضرت بهترین همه معجزات انبیاء و مرسلین است که برور و دهور محو پذیر نیست و بهر کسی که در محکمه انصاف عقل خود را داور قرار داده این معنی پوشیده نمی ماند .

بواسطه همین قبیل امور بآنها احتجاج میکرد و میخواست بگردن آنها بار سنگینی بگذارد که بر خلاف عادات و حشیانه و هوا پرستی نادانی بود.

بلی ایشان در ادب عربی (۱) و بلاغت کلام در آن دوره از همه پیشرفت کرده بودند در عصر دعوت حضرت رسول اکرم (محمد صلی اله علیه و اله) این صناعت بمرتبه اعلا رسیده بوده محفلها برای این بر پا مینمودند مسابقه در آن بزمها بیکدیگر میکردند و مفاخرتها بهمیدیکر بواسطه تفوق در خوبی اداء کلام و فصاحت و بلاغت مینمودند این است که این صناعت باعلا مرتبه رسید و آنهربا بآن وحشیت و بربریت بهمه موازین و حدود آن عارف و دانش گشتند و فهمیدند تا کدام میزان را داخل در قوه بشری است و بالاتر از آن خارج از قوه آن است و صدور نمی یابد مگر نهایت الهیه *

و لذا حکمت بالغه الهیه (۲) اقتضاء نمود درهمچو عصری قرآن کریم معجزه حضرت ختمی مرتبت (ص) باشد تا اتمام حجت بعره های آن دوره که ابتداء دعوت باقتضای سیر صلاح بآنها شده بود) و بواسطه ظهور عجز آنها از آوردن مانند قرآن یا يك سوره مانند ان و خضوع و تمکین شان با اعجاز قرآنی (در صورتیکه اهل خبره در امر بلاغت و فصاحت و فنون اداء کلام بودند) بدیگران اتمام حجت می شود و ابتداء دعوت که از عربها باقتضای حکمت الهی شده بود با سیر طبیعی خود همه جهانیان را فرا میکرد و آن فایده که از اظهار اعجاز بود بهمه تمام میشود *

(۱) مادر کتاب دوم سال سوم تذکرات دیانتی بخوبی این معنی را شرح داده و بدلائل تاریخی آن اشاره نموده ایم (۲) در کتاب دوم سال سوم تذکرات دیانتی این معنی بخوبی بیان و برهان آن نوشته شده *

امتیاز قرآن از سایر معجزات

قرآن مجید بر بسیاری معجزات الهی امتیاز دارد و فائق با آنها است در بزرگترین امور جوهری - در باره شئون نبوت و رسالت و دعوت (از جمله اینکه) او باقی و پایدار با صورت و ماده است در همه قرن‌ها و زمان‌ها هر کی بخواهد حقیقت آنرا بفهمد و اطلاع کامل بهمه جهات آن بنماید در هر زمان و مکان امکان پذیر است و بهمه کسانی که در هر دوره خواهان حجت الهی باشند ممکن است که در آن نظر نمایند و علائم راستی و اعجازش را ملاحظه نمایند نیازمند بداستانهای نقلی گنت و شنیدهای روایتی نیست تا اینکه احتمال جعل و دروغ در آن باشد بلکه در همه محفل‌ها و انجمن‌ها صدا می‌زند که شما شنید کلمات فائمه مرا که بهمه گفتارها و معجزات تفوق و برتری دارد.

(از جمله) اینکه قرآن مجید با صراحت بیان خود کفیل با ثبات جمیع مقدماتی که (بآنها حجت بر رسالت خاصه محمد صلی الله علیه و اله تمام میشود و انتظام می‌پذیرد) شده است و خود قرآن شهادت با اعجازش میدهد بدون اینکه هوکول کند به بیان غیر و بآن چیزهایی که از عروض شك و شبهه‌ها خالی نمی‌باشد و احتیاج طول می‌یابد و انسان را دچار مشکلات بسیار می‌نماید محلول نمی‌کند و این معنی بواسطه توجه بچند امر روشن میشود

اول اینکه در قرآن بیان شده که آن بزرگوار ادعای نبوت و رسالت مانند

سایر پیغمبران نموده *

دوم اینکه شهادت داده با اعجازش صدق رسالت و نبوتش و احتیاج

نماید به بدالات عقل و رفع شبهات

سوم منکفل شده با بیان صحیح و مکرر که کمالات ستوده و صفات حمیده آن حضرت را برساند پس آن مقدمه تیکه در بیان لازم بود همه را فراهم آورده و صورت احتجاج را همین طور تنظیم نموده : اگر این مدعی پیامبری که قرآن را آورده به این اعجاز قرآنی دروغگو بوده و در دست او خداوند همین اعجاز قرآنی را ظاهر مینمود همین اظهار معجزه اعزاء بجهل و اضلال از جانب خداوند بود و آنهم محال نسبت بساحت قدس حضرت ذی الجلال « جلت عظمته » میباشد پس بشنو آن آیاتیکه در خصوص بیان این سه مقدمه در قرآن است در سوره احزاب در آیه (۱) « ۱۵۷ قل یا ایها الناس انی رسول الله الیکم » و در سوره نجم مکیه در آیه دوم تا الی پنجم (۲) « ماضل صاحبکم و مانع عن الهوی ان هو الا وحی یوحی و در سوره فتح آیه ۲۹ (۳) محمد رسول الله و الذین معه اشداء علی الکفار در سوره احزاب (۴) ما کان محمد ابا احد من رجالکم و لکن رسول الله و خاتم النبیین و در اوائیل سوره قلم مکیه (۵) ما انت بنعمة ربک بمجنون وان لك لاجراً غیر ممنون وانک لاهل خلق عظیم تا آیه مبارکه (۶) ان ربک هو اعلم بمن ضل عن سبیله و هو اعلم بالمهتدین و قول خداوند متعال (۷) و دو لوکدهن فیدهنون و در سوره اعراف (۸) یا مرهم بالمعروف و بنها هم عن المنکر و در سوره احزاب آیه

- «۱» مضمی آیه یعنی بگو ای مردم بهرستیکه من رسول خدایم بسوی شما
 «۲» همراه نشده صاحب شما و بهلاکت نیفتاده و نیگوید از هوای نفس نیست این
 قرآن مگر وحی که از خدا باو وحی میشود
 «۳» معصمه رسول خدا است و آنکه مانند او میباشد صفت تر و قوی تر بر کفارند
 «۴» محمد (ص) پدر یکی از مردان شما نبوده و لکن رسول خدا است و خاتم
 بقیه پاورقی در صفحه ۱۸۴

۴۴ : و ۴۵ « یا ایها النبی انا ارسلناک شاهداً و میشرأونذیراً و داعیا الی الله باذنه و سراجاً منیراً قرآن متکفل شده که خودش دفع موانع رسالت و نبوت نموده زیرا که همه مواد (۲) دعوت و اساس و قوانین آنرا بیان نموده که همه آنها « از معارف الهیه اش و دانشهای اخلاقی و اجتماعی و سیاسی آن » بر میزان خرد می باشد و هرگز در آنها مخالف عقل پیدا نمی شود تا اینکه مانع از حقانیت نبوت باشد

بقیه پا ورقی صفحه ۱۷

پیغمبران است

« ۵ » نیستی تو بسبب نعمت پروردگارت مجنون و بدرستی که برای تو اجری است دائمی (بابی منت) و بدرستی که تو هر آینه دارای خلق پسندیده بزرگ می باشی
« ۶ » بدرستی که پروردگار تو دانا تر است بآنکه از راه گمراه شده و او داناتر است بهدایت یافته گان
« ۷ » یعنی دوست میدارند که تو در امر دعوت سستی کنی و آنها هم سستی نمایند
« ۸ » یعنی پیغمبر ما امر میکند ایشانرا بخوبی و نهی میکند از زشتی

پایان پا ورقی صفحه ۱۷

« ۱ » ای پیغمبر ما ترا فرستادیم که گواه باشی و مؤده دهنده و ترساننده شوی و دعوت کنی بسوی خدا باذن او و چراغ نور بخش
« ۲ » (کمترین غلام حسین تبریزی) چند چلاتی فرست واری (که هر یکی شرح بسیار لازم دارد ولی این مختصر کنجایش آنرا ندارد) مینگارم و فی الحقیقه هر یکی برای سخن و روان خوش بیان یک برداشت سودمند است که در ضمن آن بسی بیانات عالی و شیرین میتوانند بنمایند
نخستین آیه از اول دنیا تا کنون کسی (بجز حضرت ختمی مرتبت صلی الله علیه و آله) پیدا شده که در صورت ظاهر عوام مجفی یعنی تحصیل نکرده و قلمی بدست نگرفته

« در سوره اسراء مکیه آیه ۹ : ان هذا قرآن یهدی للتی هی اقوم » یعنی این قرآن هدایت مینماید بسوی آن طریقه ای که راست است با چشم بینائی و حقیقت

بقیه پاورقی صفحه ۱۸۸

و بی پدر و مادر در میان گروه حجر پرست و حشی پرورش یافته باشد با اینهمه با همه دانشمندان مسابقه و مبارزه علمی بنماید بلکه بمقام تعلیم آنها بیاید و علماء تمامی ادیان را از روی حقیقت و درستی بیاد گرفتن دانشهای خود دعوت نماید ؟ هر کس میتواند در مقام لجاجت هر حرفی که بزبانش بیاید بگوید : ولی اگر در محکمه انصاف و حقیقت جوئی خرد خود را داور قرار دهد میفهمد که این معنی بهترین نشانه قدرت خداوند بی همتا و بزرگترین نمایشهای جلال اوست (دومین) آیا در روی زمین کتابی است بجز قرآن کریم که گوینده آن صورتاً بی سواد باشد و همه دانشمندان بزرگترین جهان در همه فنون عرفانی و اخلاقی و سیاسی و اقتصاد و قضائی و وه تاصد وه از آن استفاده ها بنمایند ؟ و این هم بواسطه مرور زمان کهنه پذیر نباشد و در همه نقاط حاضر و محسوس باشد !! آیا چنین کتابی هزاران مرتبه عالیترازمعجزات حضرت (موسی و عیسی علی بنیاءآله وعلیهماالسلام) نمی باشد !! (سومین) آیا تا کنون یکی از فیلسوفان بزرگ در ضمن مانند يك سوره كوچك (قل هو الله احد الخ) چکیده تمامی معارف الهیه را که دانشمندان برجسته جهان بس از هزاران زحمتها بآنها رسیده اند و کتابهای بزرگ نگاشته اند (بیانت نموده !! بلکه گویا آنها را تصفیه کرده و زوایدش را خذف و اسقاط و صاف کرده آنها بمرض نمایش جهانیان گذاشته .

(چهارمین) آیا در دنیا کسی سراغ دارد که يك بی سواد عانی پیدا شود در ضمن يك سوره كوچك مانند سوره (والعصر) تمامی آنچه سعادت هر دو جهان بسته بآن است بیان نماید ؟ آری قسم بستاره های درخشان آسمان حقایق هر کشوری و یا قصبه و دهکده ای بتهالیم مقدمه این سوره مبارکه عامل باشند بمساعات هر دو جهان فائل

بقیه پاورقی در صفحه ۴۰

شناسی در آنچه این آیه شریفه در بر دارد نگاه کن تا بفهمی که حقیقتاً مندرجات قرآنی همانطوری است که این آیه مبارکه معرفتی فرموده

بقیه پا ورقی صفحه ۱۹

میشوند و اگر سراسر جهان عمل بنماید تمامی روی زمین گلستان و معش امن و امان و بمنزله روضه رضوان خواهد شد آیات این قدرت نمائی خداوند متعال نیست!! الحق خوب میفرماید آن عالم جلیل (سید جمال الدین مشهور بافتانی) خدایا هر بهای بی خانمان و صحرانورد باین سوره مقدسه عمل نمودند بیرق عزتشان از همه بیرقها بلند تر برافراشته گردید مآ که دم از معرفت و انسانیت میزنیم بواسطه ترك تعالیم عالییه قرآنی از همه زبون تر شدیم.

(بنجمین) آیا کسی نشان داده که یکی درس نتوانده و باوضاح هزار سیمصد شصت سال قبلی حجاز زندگی نماید مع الوصف آموزگاران با علم و با حکمت پرورش بدهد که یکی آنها مانند وجود مقدس شاه مردان (علی ح) باشد که همه دانشمندان روی زمین از هر گروه و از هر ملت در پیشگاه علوم و معارفی که از لبهای گوهر ریزش تبار شده تعظیم و تجلیل بنمایند و در همه قرنهای همه دانشمندان یا انصاف تمامی ملل اقرار و اعتراف کنند که آن بزرگوار حلال مشکلات علمی بوده آیا این بزرگترین آیات الهیه نیست!! آیا کنایه صریحه صورتها گوینده آن بی سواد باشد معطل استفاده همچو اولین دانشمند عالم بشری باشد بزرگترین معجزات الهی نباشد!!

(ششمین) آیا همچو کسی که خط فوخته و قلمی بدست نگرفته ممکن است حادثات بدون قدرت الهی بواسطه همین کتاب يك گوهر مهین دخی را مانند (فاطمه ص) در آن ممالک که بدست ترین مکتب پنجاه سال قبل بر این در آنجا وجود نداشت پرورش بدهد که در مسجد در صلاه صام هنگامی که تشهد را از دستش گرفته برای اثبات حقانیت خود خطبه از خود ایجاد کند و همه معارف الهیه را

بقیه پا ورقی در صفحه ۴۱

علاوه اینکه قرآن مبارك خودش معجزه است که مکر را احتجاج مینماید و اعلان هجت میدهد با اینکه اگر قرآن معجزه نباشد شما هم مثل آنرا با ده سوره مانند آن با يك سوره مثل آن بیسارید تمامی بشر از طریق انصاف و خوش رفتاری صدا میزد که اگر شما ده سوره با يك سوره مانند آن را بیسارید از زیر بار سنگین اسلام خلاص خواهید شد و میگوید هر چه بتوانید از دیگران برای باری خودتان دعوت بنمائید و کوشش کنید هر چه توانائی دارید با باری یکدیگر صرف کنید در این مرام و شما را هم مهلت است که با رami و فراغت جدیت نماید در سوره هود مکيه میفرماید «۱۵» آیه ۱۶ ام یقولون افترا به قل فاتو بشر سور مثله مفتریات و ادعومن استطعن من دون الله ان کنتم صادقین آیه ۱۷ فان لم «۲۵» یستجیبوا فاعلموا انما انزل بعلم الله و در سوره یونس مکيه «۴۰» آیه ۳۹ ام یقولون افترا به قل فاتو بسوره

بقیه پاورقی صفحه ۴۰

بطوریکه هیچ فیلسوفی مانند آن بیان نکرده توضیح دهد و همه معارف نبوت و فلسفه احکام و دلائل قرآنی را در آن درج نماید آیا این بالا تر از همه معجزات گذشتگان نیست.

اگر از این قبیل دلائل بطرز فهرست بنگارم کتاب بسی بزرگ میشود هجالتا دو اینموضوع بهین اندازه قناعت مینمایم.

پایان پاورقی صفحه ۴۰

ترجمه آیه های شریفه

- (۱) بسا میگویند که آن قرآن را از خودش ساخته یعنی (مصدق ص) بگویند بیسارید ده سوره درست کرده از خودتان اگر قبول نکردند پس بدانند که بعلم خداوند فازل شده
- (۲) یا میگویند که قرآن را افتراء بسته بگویند بیسارید بسوره ای مانند آن و بفرمایید برای بسازی خود هر که را میتواند بجز خداوند هر گاه راست میگوید

مثله و ادعو من استطعتم من دون الله ان كنتم صادقين در سوره بقره آیه ۲۱
 و ان كنتم فی ریب «۱» مما نزلنا على عبدنا فانوبسوره من مثله و ادعو شهد اذكم من
 دون الله ان كنتم صادقين فان ام تفعلوا ولن تفعلوا فا اتقوا النار اللى و در سوره
 اسراى مكى «۴» آیه ۹ قل لئن «۲» اجتمعت الانس والجن على ان ياتو بمثل هذا القرآن
 لا ياتون بمثله ولو كان بعضهم لبعض ظهیراً

از این صداها و دعوتها مدت‌ها گذشته است باینکه دشمنان دین اسلام نمیخواستند
 دست از معبودهای خود و از ریاست و عادات و حشیانه هوا پرستی خود بردارند
 و بسیار برایشان دشوار بوده که بزیر بار دعوت قرآنی بروند و بسی مایل بودند
 که مانند قرآن را بیاورند اگر چه يك سوره باشد باینکه میدیدند این دعوت
 سلامی میان آنها نفاقها تولید نموده برادر را از برادر پدر را از پسر زن را از شوهر
 جدا نموده و بکلی ریاست هوا پرستیشان را از بین میبرد و بسیار برای آنها
 دشوار بود با اینهمه نتوانستند مانند يك سوره قرآن که از الفاظ معموله و شبانه
 روزی آنها مرکب شده بود بیاورند و خود را از این دشواریها و سختیها خلاص نمایند
 چاره پیدا نکردند مگر عناد و ستمهای ناهنجار نموده و از روی لجباعت انکار
 نمایند و گاهی ابو طالب را شقیع قرار دادند که آنبزرگوار دست از دعوت خود
 بردارد و اگر نه تهمرد خواهند نمود

ترجمه آیه‌های شریفه (۱) هر گاه در شك می‌باشید از آنچه ما نازل
 فرموده ایم به بنده خود پس بیارید بیک سوره از مانند آن و بخوانید همه گواهی دهندگان
 خود را بهر خداوند هر گاه راست میگوئید هر گاه نکردید و هر گز نخواهید کرد
 پس بترسید از آتش (۲) بگو اگر جن و انس جمع بشوند بر اینکه مانند این
 قرآن را بیارند نمی آورند مانند آنرا اگر چه بعضی‌شان بعضی را کمک باشند.

بواسطه همین ها خود را بزحمتهای انداختند و با خویشان و برادران خود جنگ نموده آنها را کشتند و بذلتها گرفتار شدند پس اگر میتوانستند چرا در این چندین سالها که دچار این زحمتهای طاقت فرسا متحمل شدند و عموما با هم دیگر یاری نمیکرده که اقلامانند يك سوره از قرآن بیاورند تا با پیغمبر در آن محفل ها و موسمهها که برای اظهار فصاحت و بلاغت بعادت خودشان جمع میشدند او را محکوم بنمایند و حجت خود را تمام بنمایند و آشکسارا فریاد زنند که آنچه میخواستی در مقام اظهار اعجاز ما هم مانند آنرا آورديم خلاصه در دوره نزول قرآن با اینکه عربها از همه علوم بی بهره بودند در سخن (۱) رانی و فصاحت و بلاغت بواسطه اقتضاء محیط و طبایع مهارت بسیار داشتند و افراد مرکبات و همه الفاظ قرآن با زبان آنها نازل شده بود، اگر آنها میتوانند مانند يك سوره قرآن بیارند ولو اینکه همه شان با هم دیگر همدست شوند کوتاهی نمیکردند پس معلوم میشود که قرآن ما فوق قدرت بشری است.

آیا تا کنون کسی شنیده که یکی معارضه با سوره های قرآن با زبان یا قلم با آوردن مانند يك سوره بآنها بسیاری دشمنان اسلام بنماید سیزده سال حضرت محمد (ص) در مکه معظمه بعد از بعثت اظهار اعجاز با سوره های قرآنی مینمود شوکتی و قوتی نداشت که دشمنانش از معارضه کوتاهی بنمایند و بعد از چندین سال پس از هجرت بمدینه اگر قوتی پیدا کرده بود هزار هزار ها دشمنان از یهود های عرب و نصاری آنها و از منافقین عرب یا از کسانی که

(۱) کمترین میگوید که این مطلب را ما مشروفا در کتاب سیم سال سیم رهنمای

حقیقت با تذکرات دبانتی بیان نموده ایم هر کس خواهان باشد بآنجا مراجعه نماید.

بزبان عرب آشنا بود و هر زمان میخواستند که (۱) اسلام را بکلی از بین ببرند با همه اینها تا کنون شنیده نشده که با يك سوره کوچکی معارفت قرآن بنمایند و این دلیل واضح است که قرآن بیرون از طاق و قوائی انسانی است .

و از جمله گواهی ها بر آنچه ذکر نمودیم آنکه دست خا من ها بواسطه عوارض فرصت (که امر را بمحدودین و مفسرین مشتبه نمود) خرافات عزائیق را و خرافات صیب نزول آیه تمنا از سوره حج را دس و ادخال نموده اند .

چنانکه در اکثر تفسیر ها هست خواستند بواسطه این جعلیات دامن قدس حضرت ختمی مرتبت بلکه پیغمبران خدا را لکه دار نمایند چنانکه در جزء اول کتاب الهدی صفحه (۱۲۳ و ۱۲۸) و جزء اول رحله مدرسه در صفحه (۳۷ و ۳۸) باین مطلب اشاره گردید .

این تقریرات که نگارش یافت جهت اعجاز است که بواسطه آنها بهر بها اتمام حجت میشود و قرآن مجید جهات اعجاز دیگر هم دارد که بواسطه آنها اتمام حجت بهمه میشود و آنها بسیار است و در این مختصر به برخی از آنها

(۲) کمترین يك دلیل ساده (که بواسطه آن خداوند متعال اتمام حجت بهمه

عالیان چه بزبان عربی آشنا باشد یا نه فرموده) اشاره مینمایم در حکم امروز ملل خارجه هزاران لیره ها در راه تبلیغات ضد اسلامی صرف مینمایند و تورات و اناجیل را با زبان هری ترجمه مینمایند و بسیار اشخاص فصیح و بلیغ دانا به نکات زبان عرب در میان آنها یا از هم کیشان با ایشانت میباشند اگر میتوانند يك سوره کوچکی می آورند آن قوای مادی و نفوذ و غلبه که دارند يك سوره می آورند و همه علمای مسلمانان را جمع مینمودند و همه آنها را معجزات و محکوم مینمودند و این قدر زمینهایجا در گمراه نمودن مسلمانان نمی کشیدند .

اشاره می شود. (۱)

اعجاز قرآن از جهت تاریخ

ما نمی گوئیم محض خبر دادن قرآن از حوادث گذشته و از احوال سابقه اعجاز بود اگر چه رسول خدا با اینکه درس نخوانده و خطی ننوشته بدستان نرفته بود این همه داستانهای گذشتگان را بیان نموده است چنانکه این مراتب از تاریخ زنده گانیش دانسته شده است چه که ممکن است یکی بگوید که این گونه اخبار ممکن است عادتاً تا برای نوع بشر ولیکن آنچه مورد نظر ما است و بواسطه آن باعجاز قرآنی یقین صورت میگیرد آنست که در قرآن حوادث گذشتگان و داستانها و وقایع پیغمبران بیان شده و در تورات فعلی هم همان داستانها ذکر گردیده ولی در قرآن بنحو خوب و بطرز بسیار قشنگ و متین (که حائز نکات و آداب و معارف حقه بهمین معقول خالی از همه خرافات، و کفریات و هر چه منافی قدس خدا و پیغمبر است)

(۱) این کمترین میگوید خداوند متعال از باب لطف و حکمت فهمیدن اعجاز قرآن را بیک جمعی منحصر نفرموده و در روز مسؤولیت نمیتواند یکی بگوید خدا یا من عرب نبودم (باترک یا فارس یا انگلیسی یا آمریکائی بوده و بزبان عربی آشنایم) فلذا اعجاز قرآن را نفهمیدم زیرا که اعجاز قرآن از آفتاب روشن تر است چه که این ندای عالی بهمه بیانیه رسیده که در قرآن مجید زیاد از هزار و سیصد و شصت سال پیش از این بهمه سکنه زمین اعلان نموده که اگر شما مانند قرآن «ده سوره بابلک سوره» از آن بیاورید بطلان دعوای من ظاهر میگردد و بهمه معلوم میشود که این کلام بشر است ولی نمیتوانید، چنان کاری بکنید و او اینکه باوران بسیار بشما یاری کنند زیرا که آن کلام خداوند و ما فوق قدرت شماست دشمنان اسلام که هزاران هزار است یا اینکه این ندای عالی را نشنیده اند و یا اینکه شنیده اند اهمیت نداده اند یا اینکه اهمیت داده اند - - -

مبین گشته و همین داستانها در تورا به بطوریکه آلوده به خرافات و نامعقولیات است مندرج شده حالا اهل انصاف و خرد داوری بنمایند که در زمان نزول قرآن و پیش از آن مرسوم در میان مردم و علماء اهل کتاب - از یهود و نصاری همین تعالیم که پر از خرافات و موهومات است بوده اگر حضرت محمد (صلی الله علیه و آله) العیاذ بالله این قصه ها را از علماء و روحانیین که بمردم بواسطه این تورا نه و این تعالیم رباست داشتند فرا گرفته بود و میخواست بوحی خدائی نسبت و مردم را بدور خود جمع کرد، تا پیروی او بنمایند و اگر بالفرض از زبان مردم بسادگی فرا گرفته بود بایستی بمناسبت بی سوادى و محیط و عادات قوم خود خرافات علاوه کند آیا ممکن است ظاهراً عوامی قضایای بسیار از دیگران

بقیه پاورقی صفحه ۴۵

نشدن بزبان قرآن نتوانسته اند مانند او را بیاورند، یا از جهت شوکت اسلام نتوانسته اند اظهار بنمایند یا اینکه قرآن مافوق قوه بشری بوده در عرض هزار و سیصد سال و فعلاً هم بآن جدیت ها که شب و روز در تحریب اسلام بکار میبرند و ملیون و ملیون لیره ها صرف مینمایند و بسیار دستگاه های تبایغ در همه کشورهای از قبیل « مدرسه ها و مریضخانه ها » تاسیس نموده اند و کتاب های عربی از قبیل ترجمه های عربی تورا به ، و اناجیل و سائر نشریات بطبع میرسانند در این مدت با اینهمه نتوانسته اند مانند يك سوره كوچك بیاورند خلاصه نیساورند دشمنان اسلام يك سوره كوچك مانند قرآف را از این پنج قسمت که اشاره گردید بیرون نیست و عقلا و حساً غیر از قسمت پنجمی درست نیست پس فهمیدن اعجاز قرآن منحصر بعرب و بکسانی که آشنا بزبان عرب بودند نیست بلکه خداوند متعال حجت خود را ب همه عالمیات تمام نموده حتی ترك ، و فارس ، و انگلیس ، و امریکائی و فرانسوی ، نمی تواند بگوید که خدا من از اهل زبان نیردم یا از اهل علم نبودم اعجاز قرآن را نفهمیدم

یاد بگیرد و اساس علمش همانها باشد ولی آنها همه پر از خرافات و اوهام باشد
ولی همانها را بطرز خوب و موافق با حقیقت و دارای نکات عالی و معارف حقه
(که باید همه دانشمندان از آنها استفاده نمایند) بیان نماید البته خود اینها
گواهی میدهد بوحی بودن آنها و بعنوان فهرست بآنها اشاره میشود از جمله در
سفر پیدایش توراته در باب سیم داستانهای آدم و هوایان گردیده (۱) و عیناً
همین قصه در سوره اعراف و طه ذکر شده و از جمله آنچه در توراته در باب
بازدهم در سفر پیدایش در باره شک حضرت ابراهیم (صلی الله علیه و علی نبی و آله)
در وعده خداوندی ذکر گردیده و هم چنین علامتی که برای آنوعده بیان شده که
عیناً بهمین قصه در اواخر سوره (بقره) از قرآن مجید اشاره گشته ولی این کجا
و آن کجا

« ۱ » ما در کتاب تذکرات دیابتی که بیست سال تقریباً پیش از این در تبریز چاپ
میکردید توضیح داده ایم که بیانات توراته فعلی در این موضوع مشتمل است بر نسبت جعل
و عجز و خیانت و شرکت بخداوند متعال و نسبت نادانی و کفر و ضلالت بحضرت آدم ولی
قرآن به نکات بسیار و آداب ستوده و معارف حقه در ضمن بیان همین قصه اشاره میفرماید
و خالی از همه گونه منقصت و عیب است و هر کی حقیقت جو باشد برای او عیان از بیان
کافی است و خود مراجعه بمندرجات توراته و معانی مقدمه قرآنی این معنی را آشکار
مینماید چنانکه اگر خرف را در پهلوی گوهر درخشان بگذاریم ذات هر یکی شهادت
میدهد به پربهایی بایستی آنها و هم چنین هر کی تمایم قرآنی را با تمایم توراته دویم
موضوع ملاحظه نماید خود قرآن گراهی میدهد که تمایمیش گوهر های درخشان است
بر عکس توراته

گذشته از اینها بنده بجهت روشن فکران مسیحی خطاب کرده میگویم ای کسانی که

از جمله در باب (۱۸ - ۱۹) سفر پیدایش که داستان آمدن ملائکه ها نزد ابراهیم و خبر دادن آنها از مأموریت خودشان بهلاکت قوم و مژده دادن ایشان بولادت اسحق که عیناً بهمین قصه ها در سوزه (والذاریات) اشاره گردیده ولی تعالیم مقدسه قرآن حائز آداب و حکمت ها و معارف حقه میباشد بر خلاف تعالیم توراتی که خالی از آلائشات نیست از جمله باب سیم سفر خروج

بقیه پاورقی صفحه ۴۷

جهان مادی را بروشنی های جسمانی بواسطه فکرهای عالی درخشان نموده اند اندکی توجه بهقایق و عالم دیانت نمائید شما همگی بخدای بیهمتای فائیل و عقیده شما این است که آنگدای بیچون مخلوقات را لغو و عبث نیافریده و برای رهنمائی مردم کتابها فرستاده تا راه سعادت ابدی را بایشان بدهد اکنون بانظر حق بین نگریید که فعلا در میان بشر سه کتاب رواج عمومی دارد ۱ تورات و اناجیل و قرآن ۲ آندوتا اولی قناتی بخرافات و اوهام گردیده و قرآن هیچ خلاف معقول نیست و قداست قرآن بواسطه هیچ آلائش لکه دار نشده

آیا عقل شما در اینصورت حکم نمی کند که کتاب الهی فعلا همین است و بس عبارت دیگر بر فرض معجزه بودن قرآن شما معلوم نکرد بده آیا خدا را حکیم و رحیم میدانید یا نه ؟ آیا اعتقاد شما غیر از این است که همچو خدائی بشر را بی کتاب نمی گذارد و ایشان را بواسطه کتاب الهی رهنمائی بسوی سعادت میفرماید ؟ و فعلا غیر از این سه کتاب کتابی در دست بشر نیست که لیاقت داشته باشد رهنمائی مردم را نماید و آندو کتاب هم قناتی باوهام و امور نامعوله شد. لیاقت رهنمائی در آنها نمانده پس فعلا کتاب الهی که رهنمای بشر است قرآن است و بس بهقایق عالی سو گند این حقیقتی است درخشان با حقایق پوشیده و مستور نیست

پایان پاورقی

تورایه داستان خطاب خدا موسی را از آند رخت معلوم ذکر گردیده ولی ضمناً «العیاذ باللّه» افتتاح رسالت موسی را بتعلیم دروغی نموده و عین قضیه در سوره (طه و نمل و قصص) بیان شده ولی بیانات قرآن خود بخود گواهی میدهد که آنها «حقایق صافیه» است و بیانات تورایه ملوث بخرافت گردیده

از جمله آنچه در فصل سی و دو از سفر خروج است بهارون نسبت میدهد که او «العیاذ باللّه» گوساله را درست کرده که خدای بنی اسرائیل باشد و بعبادت آن دعوت نمود و بناء گذاری رسوم عبادت برای آن کرد و همین داستان گوساله پرستی اسرائیلیان را در سوره «طه و اعراف» بتجویی ذکر شده بدون اینکه دامن قرس هارون بواسطه آن لکه دار شود

و همچنین در ملحقات تورایه که عهد قدیم مینامند و یهود و نصاری آنها را وحی الی هیشمارند بابوب چه نسبت هاداده که چه بی صبرها نموده و نسبت ظلم بخدا داده و با او بمقام محاکمه آمده و همچنین بداود چه نسبتها داده از قبیل فریفته شدن وزن اوربا و زنا کردن با او و سایر امور نا شایسته و همچنین نسبتهای نا هنجار حضرت سلیمان داده (که العیاذ باللّه) بنای شرك و بت پرستی را گذاشت.

بایم بسر اناجیل چه بسیار (۱) امور نامعقوله که مخالف با قدس حضرت مسیح (ع) و صدیقه طاهره (مریم) در آنها با کوچکی حجم و کمی تعالیم در آن انجیل ها مندرج است از جمله بآن بزرگوار (عیسی) نسبت دروغ و شر ب خمر و

(۱) این کمترین میگویند الحق اگر يك مسیحی دانشند که فی الحقیقه عیسی دوست و باشد و خواهد عیسی را خوب بشناسد باید بتعالیم قرآنی رجوع نماید و برای او خواهد بسیاری دارم و اگر بخوام همه آنها را يك يك بنویسم يك رساله بزرگ میشود و عجلتاً در این

محالات منافی با عفت نفس و توهین بما در خود و طعن در قداست ان بی بی بر
عکس تعالیم مقدسه قرآنی که بکلی با این آلیشات لکه دار نگردیده و همه انبیاء
را چنانکه شاید و باید معرفی مینماید خلاصه بسیار داستانهای خرافاتی (که هیچ
مناسبت با جلال خدا و قداست و پاکی پیغمبران و شرافت شان ندارد) در تورا به
دارد از قبیل بنهان شدن آدم از خدا چنانکه در باب سیم سفر پیدایش است و
داستان برج بابل و باین آمدن او از آسمان چنانکه در باب یازدهم است و شراب
خوردن لوط و بد دخترانش زنا کردن او چنانکه در باب نوزدهم است و کشتی گرفتن
یعقوب با خدا چنانکه در باب بیست نهم است و فریفتن یعقوب اسحاق را و مکرر
دروغ گفتنش با او چنانکه در باب بیست هشتم است و داستان زنا کردن یهودا با

بقیه پاورقی صفحه ۳۹

مختصر یکی از آنها را متذکر میشوم در باب اول انجیل متی بساکی نسبت عیسی و عفت و
پاک دامنی صدیقه طاهره «مریم علمی نبینا و آله و عا هیما السلام» ایک خواب و نصف نجار
شوهر مریم اثبات مینماید و در صورتیکه همچو امر مهم به چه چیزها بشبوت میرسد
وعین عبارت ترجمه فارسی «چاپ لندن سنه ۱۹۰۶» این است «۱۸» اما ولادت
عیسی مسیح چنین بود که چون مادرش مریم بیوسف نامزد شده بود قبل از آنکه با هم
آیند او را از روح القدس حامله یافتند «۱۹۷» و شوهرش یوسف چون مرد صالح بود
و نفواست او را عبرت نماید پس اراده نمود او را پنهانی رها کند «۱۲۰» اما چون او
در این چیزها تفکر میکرد ناگهان فرشته خداوند در خواب بر وی ظاهر شده گفت ای
یوسف بسرداود از گرفتن زن خویش مترس زیرا که آنچه در وی قرار گرفته از روح القدس
است «۲۱» و او بسری خواهد زاید و نام او عیسی خواهد نهاد زیرا که امت خویش را
از گنا عا نشان خواهد رسانید «۲۲» و این همه برای آن واقع شد تا آلا بیکه خدا بزبان

عروش خود تا مار و زائیدن او اجداد داود و سلیمان و بسیار پیغمبران را در باب سیزدهم صموئیل دوم است و داستان امنون و پسر عمش با خواهر خود تا مار چنانکه در باب چهاردهم تا هفدهم سفر قضاة است و بازیهای شمسون چنانکه در باب بیست و دوم کتاب ملوک اول و افسانه های مشورة خدا بالشکر آسمانی در فرشتن اخاب با د شاه بنی اسرائیل چنانکه در باب هیجدهم در سفر ایام ثانی است .

فرآن مجید بکلی از اینگونه خرافات و نامعقولیات پاکیزه و هرگز خلاف معقولی در آن پیدا نمی شود خردمندان با انصاف تصور نمایند که در صورتیکه اساس همه تعلیمات علماء بهر دو بزرگان و روحانیون نصاری این تواریخ بود چطور امکان پذیر است که کسی ظاهراً عیرام باشد از دیگران این داستانها را

بقیه پاورقی صفحه ۳۰

« ۲۲ » که اینک با کره آبتن شد پسری خواهد زائید و نام او اعمانوئیل خواهد خواند که تفسیرش این است خدا با ما « ۲۴ » پس چون یوسف از خواب بیدار شد چنانکه فرشته خداوند بدو امر کرده بود بعمل آوردن وزن خویش را گرفت « ۲۵ » و ناپسرخستین خود را زائید او را شناخت و او را عیسی نام نهاد

ای مسیحیان دانشمند و ای عقلای جهان اندکی تصور فرمائید اگر يك مردی شب دامادی به بیند که خیالش حامله است از اینجهت از او بدگسان شود و در خیالش بگذارد که او را رها کند و بعد در خواب به بیند که او از روح القدس حمل برداشته و سپس که از خواب بیدار شده اظهار کند که از زن من ظنین نشوید برای اینکه من در خواب دیدم که او از روح القدس حمل برداشته آریا مردم باو نمی خندید و باو نمی گویند مرد احق آریا روح القدس تخم مردی دارد ؛ آریا کسی شده تا کنون از روح القدس حامله شده باشد ؟ آریا همچو مطلب مهم يك خواب ثابت می شود .

از آنها یاد بگیرد و بکلی تعلیمات آن مقدس و از همه خرافات مبراء باشد
اگر قرآن کلام خدا نبود (العیاذ بالله) بافته بشر عامی و بی مهارت بود باقتضای
عادت بشری زیاده از این ها هم مخلوط در آنها میبود لاف از آنها خالی نمی گشت
پس روشن و هویدا شد که قرآن از جهت تاریخ دارای اعجاز است
اعجاز قرآن از جهت احتجاج

حضرت رسول (صلی الله علیه و اله و سلم) قیام نموده برای تعلیم بشر
و برای روشن کردن فکرها و بصیرتها در عصر تاریکها و نادانی و کوری و برای

بقیه پاورقی صفحه ۴۱

اکنون بیاید توجه بمضامین عالیہ قرآنی بنمائید و ملاحظه نمایند که با چه
خوبی حضرت مسیح را معرفی میفرماید (در سوره کهیمص) پس از آنکه بیاف
نمود که حضرت مریم بقدرت خدا بتوسط روح الامین بحضرت عیسی حامله شد و او را
زاید و خداوند حضرت مریم را بالطف خود نوازش فرموده و بی بی آن بزرگوار
را برداشت بمیان بنی اسرائیل آورد برای اظهار پاکی و عفت آن محترمه و تقدیس
و تجلیل حضرت مسیح خداوند آن بزرگوار را بزبان آورد درحالتیکه تازه این جهان را
بجمال خود منور کرده بود بگمرتبه صدا زد (انی عبدالله اتانی الکتاب و جعلنی
نبیا و جعلنی مبارکا انما کنت و اوصانی بالصلوة و الزکوة مادمت حیا و ابراهو الدتی
و لم یجعلنی جبار شقیاً) یعنی بدرستی که من بنده خدایم خداوند بمن کتاب عنایت
فرموده و مرا به پیغمبری برگزیده و مرا مبارک قرار داده هر جا باشم و مرا به
نماز و زکوة مادامیکه زنده میباشم وصیت فرموده و نیکوکار قرار داده بما درم
و مرا ظالم بدیخت نکرده (پایان ترجمه آیه مبارکه) خداوند میفرماید بمحض اینکه
آن ستاره درخشان الهی بنور خود گیتی را منور نمود بناء گذاشت بنور بخشیدن
اولا بیگانه برستی که اساس همه معارف حق است دعوت کرد و ثانیاً پیغمبری خود
را رسانید و اینکه وجود پیغمبر مبارک است ابلاغ فرموده و ثالثاً بمبادت بدنی و
مالی و اخلاق ستوده و ادار نمود و اگر بخوایم نکات و فوائد این بیانات را برشته

ارشادشان بسوی حقایق معارف که بواسطه تاریکهای گمراهی در تمام جهان مردم از آنها محروم بودند و کمتری از انوار معارف حقه بدلهای شان تابش نکرده بود در همچو زمانی قرآنی آورد که برای اهم معارف و اشرف آنها حجتهای روشن

بقیه پاورقی صفحه ۴۴

تحریر بیاورم این مختصر گنجایش آن ندارد بدین و ذوق هوشندان حواله مینمایم و از خردمندان بتوجه این دو نکته تقاضا میکنم اولای مسیحیان که بهمه جهانیان بواسطه ترقیات در علوم مادی سرافرازی دارید بر فرض اینکه مجیزه بودن قرآن بشما روشن نشد افلا میدانید که کتاب الهی برای رهبری لازم است آیا قرآن بهتر راهنما است یا این اناجیل ها اگر شما بخواهید که حضرت عیسی را (ع) بشناسید آیا قرآن با بهترین وجهی و خوشترین طرزى معرفی مینماید یا اناجیل و ثانیاً در زمان حضرت رسول اکرم (محمد صلی الله علیه و آله) همه علماء مسیحی بآن طرزیکه اناجیل معرفی نموده حضرت مسیح را می شناختند آفتاب حقیقت محمدی درخشان گردید با اینکه ظاهراً بی سواد حامی بوده همه علماء و دانشمندان بزرگ مسیحی را معلم شد و گفت حق شناختن مسیح آنست که من شما معرفی مینمایم آیا (ابن خارق الماده) نیست در اینجا يك داستان شیرین بضاعت ذکر مینمایم همنیدمتم که در زمان مرحوم (ناصرالدین شاه قاجار) شیخ الاسلام بآباد کوبه و قفقاز را امپراطور شوروی برای امر مهمی (بمسکو پایتخت شوروی) طلبید و برای او صندلی مخصوصی در سالون سلطنتی معین نموده شیخ الاسلام پس از ورود و قرار گرفتن در کرسی مخصوصی خود سموی (بنقولاً) قدم زنان بجلو شیخ الاسلام آمد پرسید شما مسلمان به پیشهبری محمد هری فاعل هستیک و سپس گفت چه مناسبت دارد که مانند شما شخصی با فهم و بزرگ به پیشهبری يك عرب بیابانی وحشی قائل بشوید این را گفت

و دلائل محکم در آن قرآن اقامه شده بود بطوریکه اعلی و ادنی و عوام و فیلسوف از آنها استفاده ها نمودند این دلائل و حجج ها را بطوری است که عوام بنور فطرت و طبیعت از آنها بهره مند میشود و فیلسوف با قوانین منطقی و میزانهای علمی آنها را تطبیق مینماید قرآن اقامه براهین نموده بر بسیاری از معارف عمده در خدا شناسی و لوازم آن و علم و قدرت خدا و توحید و یگانگی او و بر معاد جسمانی و بر اینکه قرآن وی خدائی است و بر صدق رسالت حضرت ختمی مرتبت در دعوتش و در همه این حجتها خال عرفانی یا ادبی یا اختلافی یا تناقض گویی پیدانمی شود هر

بقیه پاورقی صفحه ۴۴

قدم زنان گذشت شیخ الاسلام بکمرته (قام قام) خندید موی « ینقولا » فهمید که این خنده از روی تمسخر است برگشت گفت برای چه شما خندید شیخ الاسلام گفت برای اینکه وجود مقدس « حضرت محمد ص ع » به جمیع عالمات از روی دلائل محکم و روشن اثبات نمود که حضرت مسیح پاکیزه و بقدرت خدا وجود یافته و اگر بیانات آنحضرت نبود شما نمی توانستید صحت نسبت او را اثبات بنمائید و سخنان یهودیان در نزد همه خردمندان در باره مسیح مورد قبول بود خنده من برای این بود که بگفتار شما باید خندید زیرا که بایستی اگر شما حقیقتاً عیسی دوست باشید باید قدردانی از حضرت محمد « صلی الله علیه و آله » بنمائید زیرا که او عیسی را با بهترین وجهی و خوشترین بیانی تبیین و تقدیس فرمود و اگر بیانات او نبود شما حرف حسابی در مقابل گفتار یهودیان نداشتید

موی ینقولا از سخنان شیخ الاسلام بسی خوشوقت گردید و خلعت فاخر

(پایان پاورقی)

تقدیم و مقضی المرام بوطاف خود برگردانید

کسی هر بشری را فرض کند در آن عصر تاريك و مجسم کند در بيشگاه چشم خود زندگى و نشوونما هيان عربهاى وحشى و بت پرست در آف كسورها كه بكلى از معارف حقه بيگانه بودند همچو بشرى كه هرگز نزد معلمى و استادى تحصيل نكرده و كتابى نخوانده بود

ميدانند كه محال است براى (۱) همچو بشرى بعبادت بشريت بدون وحى الهى كتابى بيارد و معارف صحيحه را بيان نمايد و بمانند همچو حجت ؟ و دلائل نور بخش كه همه باندازه خود استفاده نمايد اثبات حقايق بنمايد و اگر بخواهى زياده بصيرت پيدا نمائى نگاه كن بآنچه در اناجيل منسوبه به حضرت مسيح كه ساحت قدس آنبزرگوار از آنها دور است بين چه احتجاجات سست و بى ربط اقامه نموده براى امورى كه اكثر آنها كمراهى يا غلط است مانند تعدد الهه و منع از حلاق بلى احتجاج برقيامت از مردگان نموده ولى چه دلائل بيجا ذكر کرده و اگر بخواهى

(۱) حقيقتاً چنانكه در زمان حضرت موسى جادوگران هيمنكه آن قدرت نامائى خدا را را مشاهده نمودند كه عصاء چوبى ازدهاى بزرگ گرديد و همه ابزار و آلات جادوگرها را بلميد مبهوت ماندند يكمرتبه گفتند

(اَمَّا بَرَبِّ الْعَالَمِينَ رَبِّ مُوسَى وَ هَارُونَ)

بايد دانشمندان امروزه بلاحظ اين معنى كه قرآن يك كتابى است كه آورنده آن هيچ «الف و باء» نخوانده با اين وصف همه مردمان و هر شخصى با اندازه معرفت خود از آن استفاده مينمايد فيلسوفان بزرگ و دانشمندان بزرگ در هر عصر و زمان از نكات و حقايق آن بهره مند ميشوند و ديگران هر يكى

باندکی از آنها اطلاع یابی نگاه کن. بجزء اول کتاب هدی صفحه ۱۱۲ ر ۱۱۶
۱۹۷ ر ۲۰۵ و جزء اول رحله مدرسیه صفحه ۷۲ ر ۳۲ ر ۳۹ این دو کتاب

بقیه پاورقی صفحه ۴۵۵

باندازه فهم و دانش خود از معانی ظواهر الفاظ مقدسه بی بهره نمی باشند
يك مرتبه بگویند

(سبحانك هذا كتاب كريم من رب حكيم)

یعنی پاك پروردگارا این کتاب بزرگوار است از طرف خدای حکیم چه
که بشر نمیتواند کتابی بنویسد یا بگوید دیگری بنویسد که همه مردم از کتاب او
استفاده ببرند « مثلاً کتاب کلاس اول مدرسه ابتدائی مورد استفاده کلاس دوم
نمی باشد تا چه رسد بشاگردهای دانشمند درجه اعلای دانشگاه عالی و هم
چنین دروس کلاس دوازدهم دبیرستان مورد استفاده درجه ابتدائی نمی باشد و
بشر نمیتواند جمع بین این دو معنی « که گویا جمع بین ضدین است » بنماید
خداوند قادر حکیم این کتاب مبارک را نازل فرموده که همه از او استفاده
نمایند و قدرت نمایی خود را در آن جلوه گر گردانیده و زیاد از هزار سال
است شناوران اقیانوسهای دانش از دریاهای دانش قرآنی گوهرها و مرواریدها
استخراج مینمایند لؤلؤهای آن تمام نمی شود و تمام شدنی هم نیست البته
کتابی که مانند امیرالمؤمنین علی « صلوات الله علیه » که همه دانستند آن دنیا
بزرگی مقام علمی ایشان اقرار دارند از آن استفاده نمایند و کتابی که
مانند جعفر بن محمد « صلوات الله علیه » که چهار هزار شاگرد علمی را پرورش
داد از آن بهره مند بشود و بفرماید منشاء همه معلومات من قرآن است شایسته
«پایان پاورقی»
«واران نهجید است»

از کتابهای چاپ شده آن مرحوم آیةاللهی شیخ جواد بلاغی قدس الله سره است که بسیار مطالب عالیه و سودمند دارد

(اعجاز قرآن از جهة استقامت و سلامت و عدم اختلاف و تناقض)

در قرآن در بسیاری از فنون (معارف حق و اصلاح) تعلیماتی شده که ممتاز از آن در قریات علمی از قبیل فلسفه، سیاست، و خطابه، و اصلاح، و علم الهی، و اخلاق و قانون گذاری اجتماعی، و مدنی، و تنظیم اداری، و فن جنگی، و مرده دادن بجزاء نیک، و تهدید بمجازات سخت، و اقامه دلائل، و امثال، و تذکر بمواعظ و عبرتها در یکی از آنها تخصص پس از زحمت های زیاد پیدا میکنند و قرآن با بهترین اسلوبی و راست ترین طریقه در همه اینها بیاناتی بسی عالیه نموده و بحسب حکمت و صلاح بسیاری قصه ها را مکرر نموده و توضیح مقاصدش را داده در همه اینها هرگز (۱) اختلافی و تناقض کوئی و سستی و اضطراب و سقوط جهت و فساد

«۱» کمترین میگوید که اینها نب تقریباً بیست سال قبل دوتیریز لایحه راجع

باین مرام نگاشته بودم ولی بیچاپ نرسانیده بودیم عیناً آنرا مینگارم

این مطلب از بدیهیات است و هیچ جای شبهه نیست که آدمی مهمل سهو و نسیان و خطا است این است که همواره در بیاناتش اختلاف و در گفتار و تزلزل و اضطرابی واقع میگردد خاصه اگر شخص تابع هوس و فریفته آرزوهای گوناگون خویش باشد علاوه بر این خود نیزاهی بوده و دارای نوشتن و خواندن نباشد مگر آنکه مؤید از جانب خداوند بوده و بواسطه وحی آنچه را که میگوید محفوظ دارد و نفس خود را از خبط و مغالفت گفتار مصون سازد.

پس هرگاه بکنفر شخص امی کتاب بزرگی مشتمل بر انواع علوم و قصه ها و تاریخهای امم سابقه با بیانی « که جامع حکمت ها و معارف باشد » تقریر

معنی وسخافات بیان بوقوع نه بدوسته این است قرآن در همه عالم بارز و آشکار است
برای هر که اراده هدایت بنماید و تفحص و تدبر بکند با کمال افتخار و فرو زندگی
و راستی صدا میزند

(ان هذا لقرآن یهدی للتی هی اقوم)

«در سوره احراء آیه ۹ یعنی این قرآن هدایت میکند بآن طریقه که راست
ترین طریقه ها است و میفرماید

بقیه پاورقی صفحه ۴۷

و املاء نماید و هرگز تغییر و تناقض در گفتارش نبوده اختلافی خواه زیاد
خواه کم هر بیاناتش پیدا نتود و خصوصاً املاء آن کتاب در طول مدتی انجام
یابد و بهیچ وجه خطا و نسیان بدان راه نیابد بخوبی و وضوح تمام استمداد و
نابیند او را از حضرت آفریدگار < جلت عظمته > کشف نموده و تابع نبودن
وی را به هوای نفس خویش و اطاعت او را به اوامر صادره از مصدر ربوبیت
روشن و مبرهن خواهد ساخت :

هچب اینکه جهالت کثیری از اول آفرینش نوع بشر تا کنون در هر عصر
و زمان یافت شده اند که بکلی از شاه راه هدایت دور و بادیه پیمای ضلالت و
غوابت گردیده از طریق افتراء و بهتان ادعا کرده اند که مکنجور وحی الهی و
مدن علم او سبحانه میباشند :

«(تعالی الله عما یقول الظالمون)»

پس در ظرف اندک مدتی یرده از روی کردار و گفتارشان بر افتاده کذب آنان
بر همه عالمیان آفتابی شده : و ما برای این بیابست خویش از تواریخ صبیحه
دلائل بسیار و خواهد بود شمار داریم یکی را از کتاب مفتاح باب الابواب در

« افلایتد برون القرآن و لوکان من عند غیر الله لوجدو فیه
اختلافاً کثیر »

سوره نساء: آیه ۴۸: یعنی آیا تد برو تفکر در قرآن نمی نمائید و اگر از
جانب غیر خدا بود هر آینه در آن اختلاف بسیار پیدا میکردید پس آیا ممکن است

بقیه پاورقی صفحه ۴۸

تاریخ مدهیات - مهدویت و باییت «تالیف میرزا مهدی خان ساکن مصر» در این
اوراق درج مینمائیم: مؤلف آن کتاب در ضمن بیان مباحثات و کلمات که
مابین والی تبریز و باب بوقوع پیوسته مینگارد که بعد حموی شاه که ایالت تبریز
باو سپرده شده بود برسید: ما شنیده ایم که نو مدهی نزول وحی بر خود و نزول
کتاب آسمانی بر خویش مینمائی هرگاه در ایندهوی صادق و گفتار راست و صحیح
است حالا از خدای تبارک و تعالی بخواه که آیتی در حق این شهیدان بلوری
که اینک در مقابل ماست بر تو نازل فرماید» باب پس از شنیدن این خطاب
شروع تلاوت چند آیه از سوره مبارکه نور مضبوط پیاره از آیات کریمه سوره
تبارک نمود: والی از وی سؤال کرد آیا نه چنین است که وحی منزل هیچگاه
از خاطر آن کسبکه بروی نزول یافته است محو و فراموش نگردیده ابداً نسیم
و زوال نپذیرد: جواب داد البته چنین وجهی نیست: و الی همان ساعت به
نویسندگان امر کرد تمام آیات مزبوره را که باب تلاوت نمود ثبت و ضبط کردند
بعد رشته مضمن را تغییر داده داخل در مسائل دیگر شدند پس اوساعتی والی از باب
اعاده تلاوت آیات سابقه را تقاضا کرد: وی شروع به خواندن نمود و بعد تماماً
خلط و کلمات بی ربط و الفاظ پس و پیش و مشوش و مضبوط بهوشای زیاد است

که بشری بآنوصف که بیان کردیم (خودش درس ننخوانده و خطی ننوشته و در میان گروه وحشی بزرگ شده) این همه بیانات را بدون اختلاف و تناسق بجلوه ظهور برساند: اینک با نظر اعتبار نگاه کن بکتابهای عهدین «تورایه و انجیل؟» با آنکه قرنهای بسیار که عالم تمدن و علم آنها را کتاب الهی میدانند بوحی نسبت میدهند چه در آنها مستی و سقوط و اختلاف و تناسق هست یا اینکه اساس دینشان این است

بقیه پاورقی صفحه ۳۹

(پایان نقل از کتاب مزبور)

این شخص در اوایل خروجش مدعی بود که باب حضرت
(بقیه الله تعالی مهدی منتظر عجل الله فرجه)

است و میگفت اول نوری که ظهور یافته حجت خداست چنانکه در کتاب خود موسوم به احسن القصص در اول تفسیر سوره یوسف ۴ از قرآن مجید تصریح با به طلب نموده بعد از زمانی که کارش ترقی نموده و ادعایش میان جمع قلبی از پیروانش رواجی یافت ادعای مهدویت نمود چهار را گفت که من خود همان امام دوازدهم هستم چنانکه در کاغذی که «به شهاب الدین الوسی» مینویسد صراحتاً

میگوید

(انا المهدی حق علی کل من آمن بالقرآن بی یوعدون)

و چون زمانی گذشت ادعای پیغمبری نموده نسبت نزول کتاب آسمانی بفحش داد همانطور که به حضرت رسول «ص» نزول یافته چنانکه در کتاب موسوم به بیان خود تصریح باین عبارت میگوید

که کتاب عهد قدیم و جدید (که تورایه فعلی و اناجیل کنونی و ماحققات آنها)
همه کتابهای وحی الهی است با این وصف بسیار تناقض گوئی میان انجیاما و

بقیه پاورقی صفحه ۴۰۴

« و لهری اول من مسجد لی محمد ثم علی »

یعنی قسم بجان خودم اول کسیکه بمن سجده کرد محمد مصطفی ص است
بعد از آن علی مرتضی ع است گویا اگر مدتی هم زندگی میکرد دعوی الوهیت
مینمود چنانکه از لفظ (مسجد) در همین عبارتش رایحه ایندعوی استشمام میشود
چنانکه در مقدمه کتاب فرائد تالیف میرزا ابوالفضل گلایگانی از بزرگترین
مبلغین باب بوده تصریح نموده که باب برای او مقام ربوبیت بود
و نظیر همین حرفهای باب عین کلمات میرزا حسینعلی است که خودش را ملقب
بها ملقب داشت و هر کس بخواهد از شخصیات او هم اطلاع یابد به رساله
موسوم بنصایح الهدی تألیف آقا شیخ جواد بلاغی و کتاب اسرار العقاید تألیف محقق بصیر و
عالم خبیر آقامیرزا ابوطالب شیرازی قدس سره مراجعه نماید و نیز اختلافات و تناقض
عبارات باب را مشروحاً در کتاب مفتاح باب الا ابواب و سایر کتب تواریح و بلکه
از رساله ها و سایر مکتوبات خود باب و بهاء مبین و مصرح و این کتابهای تاریخی
در شهر ها انتشار یافته اگر چنانچه این ایرادات و معایب اصل مصحح و صدور یقین
نداشت البته بیروان باب این ایرادات را رد مینمودند و کذب ایراد کنندگان آشکار
میگشت و بلکه مؤلفین آن کتب جرئت چنین نسبتها نمیداشتند و حال آنکه محل
و موضع تمام آنها را در تالیفات خودشان مبین نمونه و اشاره بصورت آنها کرده اند
و اگر عنودی از راه عناد و لجاج منکر این ایرادات گردد همانا اسکار شهادت
عقل خویش را نموده با وجود اینهمه براحتی ساطحه و دلائل متحرکه در بطلان

ملحقات آنها و عهد قدیم میباشد و در جزء اول رحله مدرسه صفحه (۱۳۲ و ۴۸) کمی از آنها ذکر شده

بقیه پاورقی صفحه ۴۹

دعای ایشان بزرگان و رؤسای فرقه بابیه کاملاً از این معایب و قباحات اغماض میکنند و عوام را به ریت شبیه می افکنند بر گردیم به اصل مقصود و میگوئیم آن بزرگواری که کتاب حمید و قرآن مجید آورده امی بوده نه میتواند و نه مینوشت چنانکه در آیه وافی هدایه آشکارا بیان میفرماید

(ما كنت تعلم من قبله من كتاب ولا تخطه بيمينك اذا لارتاب

المبطلون)

سمعی فرماید : یتیمی که نا خوانده قرآن درست

کتابخانه هفت ملت بهشت

چو صیبتش در افواه دنیا فساد

تزلزل در ایوان کسری فساد

به لا قامت لات بشکست خورد

به اعزاز دین آب عزی ببرد

نه از لات و عزی برآورد گرد

که توراۃ انجیل منسوخ کرد

وما در طی مقاله های خود تصریح و توضیح نموده ایم که این کتاب مقدس آسمانی و فوقان یزدانی شامل است بر اخبار پیشینیان از پادشاهان و صالحان و فراعنه و گردنکشان و همچنین شامل است بر احکام بسیاری از عبادات و معاملات و حدود و سیاسیات و غیرها و معارف ربانیه و علوم حق که در مد نزدیک به بیست و سه

بقیه پاورقی صفحه ۴۸

سال شرف نزول یافته : بالفرض اگر بگوئیم آنکسیکه این نامه مقدس را
بمردم تبلیغ و املاء فرموده (العباد الله) تابع هوای نفس و مطیع اغراض خویش
بوده بسا تناقض و تشویش عبارات در قرآن مشاهده میشود چگونه از يك شخص
امی چنین کتابی مهم که در مدت مدیدی صدور یافته و هرگز اختلافی در آن
پیدا نشود

الهامش از جنیل پیامش ز جبریل

رأیش نه از طایبت نطقش نه از هوی

سمعی : پس بنا بر این معلوم شد که این نامه همایونی از طرف حضرت
پیچون نازل و ذات مقدس او سبحانه نبی آیه وافی هدایه و حافظ و نگاهبان آن
است که چنانکه میفرماید :

(انا نحن نزلنا الذكر و انا له لحافظون)

و بهمین دلیل عقلی در این آیه اشاره میفرماید

(و لو كان من عند غير الله لوجدوا فيه اختلافا كثيرا)

بذات پاك خداوند یکتا سوگند کسیکه انصاف دارد بتقوی میدانند که این
جماعت عیسویان که مبلغین و داعیان خود را باطراف و اکناف جهان مامور و متفرق
ساخته و تمام کشورها و شهرستانها و قصبهها و دهکدهها فرستاده از بدل اموال و
مخارج گزاف ابتدا خود داری نداشته و اتصالا برای گمراه نمودن وضالات مسلمانان
ساعی بوده و برای نشر مقاصد خودشان لا ینقطع بجمع و تألیف کتب و رسائل
اشغال مبرورند : هرگاه به عسری از اعمار و به يك از هزار اختلاسات و
تناقضاتی که در تورات و انجیل که فعلا ترویج میدهند موجود است در قرآن
کریم و فرقان حکیم بر میخورند بدون تقویت وقت بمسلمانان اعلان و آنانرا
چهارا مفتضح مینمودند و ما بیست سال قبل در شهرستان تبریز در تذکرات دیانتی

بقیه پاورقی صفحه ۴۳

بعضی از موارد اختلافات واقع در آنسارا درج نموده ایم و یکی از آنها در این
 مختصر اشاره می‌نمایم که در باب اول از انجیل متی نسب حضرت مسیح (علیه السلام)
 تا به حضرت خلیل (علیه السلام) مخالف در اسامی و عدد طبقات نسبی است آنچه
 در باب سیم از انجیل لوقا ثبت است : این است عین عبارت آنها در انجیل
 متی میگوید : (۱) کتاب نسبت نامه عیسی مسیح بن داود بن ابراهیم (۲) ابراهیم
 اسحق یعقوب را آورد و یعقوب یهودا و برادران او را آورد (۳) و یهودا فارس
 و زارح را از ناما آورد و فارس حصرون را آورد و حصرون آرام را آورد
 (۴) و آرام عمیناداب را آورد و عمیناداب نخشون را آورد و نخشون شلمون را
 آورد (۵) و شلمون بوعز را از راهاب آورد و بوعز عوبید را از راعوت آورد
 و عوبید یسا را آورد «۶» و یسارداود پادشاه را آورد و داود پادشاه (۷) سلیمان
 را از زن اوریا آورد «۷» و سلیمان رجمام آبیاری آورد و آبیاری آسارا آورد «۸»
 و آسارایهو شافاطرا آورد و یهود شافاط یورام را آورد و یورام عزیا را آورد
 «۹» و عزیا بوتام را آورد و بوتام احاز را آورد و احاز حزقیا را آورد «۱۰»
 و حزقیا منسی را آورد و منسی آمون را آورد آمون بوشیا را آورد
 و بوشیا یکنیا و برادرانشرا در زمان جلای بابل آورد (۱۲) و بعد از جلای بابل
 یکنیا سالتیل را آورد و سالتیل زرو بابل را آورد (۱۳) و زرو بابل ایهود را آورد
 و یهودا ابلیاقیم را آورد و ابلیاقیم عازور را آورد (۱۴) و عازور صادق را آورد
 و صادق یساکین را آورد و یساکین ایهود را آورد (۱۵) و ایهود ایلعازر را آورد
 و ایلعازر زستان را آورد و هتان یعقوب را آورد (۱۶) و یعقوب یوسف شوهر مریم
 را آورد که عیسی مسمی بمسیح از او متولد (پایان نسب حضرت عیسی از
 انجیل متی)

نقل نسب حضرت عیسی از انجیل لوقا «۲۳» و خود عیسی وقتی که شروع کرد

اعجاز قرآن از نظر قانون گذاری و تنظیم قانون مدنی

فرض کن که حضرت رسول اکرم « ۴ » يك بشر عادی و ناخوارنده در میان قوم وحشی بزرگ شده بآن وضعیات که هزار سیصد و هفتاد سال پیش از این عربهای حجازی داشتند: و پس فکر کن که آیا ممکن است برای همچو بشری بدون یاری وحی خدائی مانند قوانین قرآنی بگذارد که حقوق همگان در آن محفوظ و همه تنظیمات و دستورات

بقیه پا ورقی صفحه ۴۴

قریب بسی ساله بود حسب کمان خلق پسر یوسف بن هالی (۲۴) بن متات بن لای بن ملکی بن بنا ابن یوسف (۲۵) بن متاتنا ابن آموس بن ناحوم بن حسی ابن نجی (۲۶) بن مات بن متاتنا ابن شمعی ابن یوسف بن یهودا (۲۷) ابن یوحنا ابن ریس ابن زرو بابل ابن سالتیل بن نیری (۲۸) ابن ملکی ابن ادی ابن قوسام بن ایلمو دام بن عبر (۲۹) بن یوسی ابن ایلمار بن یوریم بن متات بن لای (۳۰) ابن شمعون بن یهودا ابن یوسف بن یویان بن ایلیاقیم (۳۱) بن ملیا ابن مینان بن متاتنا ابن ناتان بن داود (۳۲) بن یسی بن عوبید بن یوعز بن شامون بن نخشون (۳۳) بن عمیناداب بن آرام بن حصرون بن فارس بن یهودا (۳۴) ابن یعقوب بن اسحق بن ابراهیم بن تارح بن ناحور (۳۵) بن سروج بن رعو ابن فالج عابر بن صالح (۳۶) بن قینان بن ارفکشداد بن سام بن نوح بن لامک (۳۷) بن متوسالاح بن خنوخ بن بارد بن مهلیل بن قینان (۳۸) بن انوشی بن شیت بن آدم بن الله پایان نسب حضرت عیسی از انجیل لوقا «

برخردمند است پوشیده نیست که نسب حضرت عیسی در انجیل متی بطرزی نگاشته شد که با انجیل لوقا مخالف است هم عدداً و هم اسماً. (پایان پا ورقی)

آن درست و صلاح همه بشر در آن موجود و قوانین مدنی و سیاسی و جنگی همه آن از روی میزان حکمت باشد و «۱» تعلیمات قانونی آن برای اصلاح همه عالم کافی و حقوق زوجیت وزن داری و شوهر داری و خانه داری و معاشرت و معامله همه در آن مبین حتی حدود شاهد و کاتب چنانکه در آیه ۲۸۲ سوره بقره وظیفه آنها و وظیفه دیگران نسبت بآنها بطور خوبی توضیح داده شده

با نظر دقیق نگاه کن بآنچه در قرآن است از قوانین عمومی و خصوصی و با خرد و عقل خود بخوبی اعتبار بگیر که چه قدر آنها بزرگ و نافع است و پسندیده و بیهوده

(۱) حضرت محمد مصطفی (صلی الله علیه و آله) سیزده سال تقریباً بعد از بهشت در مکه در میان عربهای هنوز (مانند ابو جهل و غیر آن) زندگی فرموده، و در همه این مدت با دلائل روشن همه مردم را دعوت بخدا مینمود، و دشواریهای بسیار سنگین متحمل میشد، و جنگ و حرب با کسی ننمود و خودش و کسانی که بودند بفشارهای مشرکین مبتلا بودند و تشریعی و قوانینی راجعه بهامه مردم نسبت بمعاملات و اورت و جنگ و حرب و تنظیم مدنی نگذاشته بود بلکه اینهمه قوانین عاده پس از هجرت و تشکیل دولت اسلامی بوقوع پیوسته

هر گاه خردمند با انصاف بوضعیات آن زمان بخوبی نظر کند و اندکی آگاهی از تواریخ داشته باشد و این معنی را تصور بنماید که آیا ممکن است يك بشر عادی در مدت ده سال تقریباً هشتاد جنگ بنماید و در همه این مدت گرفتاریهای مافوق الطافه داشته باشد با اینهمه آنقدر قوانین عاده و تنظیمات محکمه راجع بیه امور عامه بگذارد که فیلسوفات هنرمند ده يك آنها را در تمام عمر خود نتوانند بگذرانند؟ الحق اگر دانشمند هوشیار کلیات و جزئیات آنها را ماده بندی کند فوق احصاء میشود حیرت آور آنکه دانشمندان يك مملکت پس از اجتماع و تبادل افکار چند قوانین معدوده بامورات معصوره وضع میکنند بعداً معلوم میشود که در آنها اشتباهاتی شده مجدداً پس از تبادل افکار ثانوی آنها را تغییر میدهند ولی يك وجود نازنینی (محمد ع)

قوانین فائق است من نمیگویم آنها را مقایسه کن بشرایع و قوانین زقوم و خویشان حضرت محمد ﷺ که بجزبت پرستی و قوانین وحشیانه و ستمکاری چیزی در آنها نبود بلی اگر بخواهی که بصیرت زیاده گردد مقایسه کن آنها را با شرایع توراتی که فعلا در دست یهود و نصاری که زیاده از بیست قرن است که بزرگان و دانشمندان نصاری و یهود آنها را کتاب وحی الهی و مقدس میسمارند بین که در آن چه شرائع خنك و قساوت آور دارد در باره تقدیس هارون و اولادش و در شریعت زن برادر مرده و قانون آنکه مدعی شده که زنش را بکر نیافته و شریعت کشتن زنان و فرزندان اهل حرب و جنگ اگر آنها را با نظر منصفانه ملاحظه نمودی میبینی که این شرایع و قانون گذاریها از بشری است که دارای قساوت قلب و سخافت رأی باشد و بصیرت زیاد میشود در بزرگی قرآن در باره

بقیه پاورقی صفحه ۴۶

هزار و سیصد و شصت سال پیش از این با آن وضعیات که بآنها کرارا اشاره رفته و در عرض اندک زمانی بآن گرفتاریهای طاقت فرسا و ابتلاء جنگهای بسیار به تنهایی قوانینی آورده و تشریعات بسیار راجع بهمهمه چیز مقرر فرموده که هر قدر مرور و دور بگذرد و تبادل افکار در میان دانشمندان زیاد صورت بگیرد جلوه آن قانونها زیادتر میگردد و هر مملکتی که بآنها عمل نمایند روز بروز رو بشرقیات حیرت افزا نموده کشور های شان آباد و امن و امان شده با فراغت بهرت دینوی قبل سعادت اخروی نائل میشوند : آیا خارق العاده از این بهتر و بزرگتر میشود ؟؟ آیا این معجزه باقیه نیست ؟؟ آیا یکی از منافع وجود پیغمبر تشریعات اصلاحی نیست ؟؟ آیا معجزات دیگر مقدمه رسانیدن آنها نبوده آیا معجزات دیگر برای این نبوده که مردم بشرقیات پیغمبر تشریع خدائی است و قوانین اودستورات بزدانی می باشد تا همه مردم آنها را بیابند ؟؟ آیا در صورتیکه خود آن قوانین معجزه باشد (چنانکه توضیح دادیم) بهترین معجزات نیست ؟؟ (پایانب پاورقی)

« ۱۰ » تشریع و میفهمی که قوانین مقدسه قرآنی دستورات الهی است و برخی از آنها در صفحه « ۲۸۰ - ۲۹۲ » جزء ثانی کتاب هدی اشاره رفته است و همچنین در صفحه ۷۹ و ۷۹ و ۸۲ جزء اول کتاب رحله مدرسیه شمه از اینها بیان شده (این هر دو کتاب عالی و سودمند و دارای نکات علمی و برای دفع شبهات مخالفین دین اسلام کافی است و هر دو از تصنیفات آیه الله آقای شیخ جواد بلاغی قدس الله سره می باشد)

(۱) بنام بآقوانین مقدسه که بواسطه عمل بیک و دو از آنها در موضوع دزد و راه زن مملکت مسمودی بطوری امن و امان گشت که در اکثری از ممالک متمدنه و با ثروت جهان از همچو امن و امانی احدی نشان ندارد : در میان گرگهای گرسنه اعراب گوسفندان قریه (حجاج با ثروت) با کمال آرامی خرامیدند گرگهای درنده گرسنه نتوانستند بسوی آنها نگاه کنند در میان بیابانهای مولناک حجاج تنها با کمال فراغت قلب شب و روز بلذت (سیرو فیها لیالی وایا ما آمنین) کامیاب و شادمان گشتند ولی بر عکس ما ایرانیان بواسطه تقلید بارو بانیان (ای دو صد لغت بر این تقلید باد)

آن قوانین مقدسه را بعد از عقیده بآنها متروک نمودیم در روز روشن در میان شهرها بلکه در معابد مقدسه مثل حرم مطهر

« حضرت ثامن الائمه صلوات علیه »

دزدان عیار ما را لغت نمودند بلی دزد در صورتیکه اطمینان دارد با اینکه قرآن فرموده دست دزد را ببرید یا راهزنی که خاطر جمع است که با اینکه قرآن فرموده که همچو کسی را بدار آویزند یا اینکه دست و پای او را مخالفنا قطع نمایند مسلمانان و دولت اسلامی اینها را اجراء نمی کنند بر فرض اگر ده مرتبه دزدی نماید ثروت بسیار از این راه بدست بیارد و پس از اینها یک مرتبه گرفتار شود ده یک دزدیها را صرف مینماید از زندان رها میکنند بر فرض اگر مدتی باو زندان مقرر

حالا بیایک نظری بیفکن: باین (۱) اناجیل که چطور نظام عدنیت و شریعت عدالت و سیامت را بکلی الغاء نموده که هرگز بازندگان بشر مساعد نمی باشد و بواسطه همین لحاظ میفهمی که هر کس بخواند قانون گذاری نماید و بخداوند ببندد ناچار میشود که پاره لغزشها از او بظهور برسد که حقایق را بفالش می آورد و تاریخ را چرکین و سنگین مینماید پس در اینصورت معرفت پیدا کن و بدان که خود تشریع قرآنی هافوق قوه بشری است و ممتاز است بفضیلت و حی الهی

بقیه پا ورقی صفحه ۴۸

شد در کمال استراحت در زندان بسر میبرد چنین دزدی و راهزنی هزارها فساد و نا امنی در کشور مینماید و مملکت را باین گونه بلاها دچار مینماید (بایان)
(۱) این کمترین میگوید مسیحان اناجیل و تعالیم مقدسه خود را متروک کردند ترقی نمودند و ما تعالیم مقدسه قرآنی را متروک نمودیم بذلت دچار شدیم
(ببین تفاوت راه از کجا است تا کجا)

مثلا انجیل تعلیم می دهد که هرگاه شخص بخواند کامل شود باید همه مال خود را در راه خداوند انفاق نماید (چنانکه در باب ۱۹ انجیل متی در عدد ۲۱ میگوید جوان ویرا (یعنی عیسی را گفت همه اینها را یعنی احکام الهی را از طفولیت نگاه داشته ام دیگر مراچه ناقص است عیسی بدو گفته اگر بخواهی کامل شوی رفته مایملک خود را بفروش بفقرراه بده که در آسمان گنجی خواهی داشت و آمده مرا متابعت نما ولی قرآن میفرماید

وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا
یعنی دست خود را بگردن خود میند که هیچ چیز در راه خدا ندی و دستت باز مسکن تمام و اگر دنی سک بکلی دست خالی بمانی و خودت و عیالات را بفقر گرفتار نمائی و بنشین ملوم و امانده یعنی حد وسط و میانه روی را نگاه بداد
ناگفته پیدا است که هرگاه مسیحیان بآن تعلیم انجیلی عمل مینمودند بکلی از این ثروت و این عزت که فعلا دارای آنها میباشند و اما نده میشدند و کشورهای شان آباد نمیگشت و از همه ترقیات کنونی دست خالی بودند

هرگاه نظر بنمائی بتاریکهای عصر، و محیط و تربیت، و فرا گرفتن نادانی در گروهی و اهتی، با بدی کارها، و نبودن دانش، و دانش آموزان نیک کردار، و توهین مردم و عدم اعتنائی بآنها میبینی که این امور اثر بزرگ دارد در جهل بااخلاق خوب که افراه آن ملت بکلی از جاده اخلاق خوب کجروی مینمایند و معرفت بحدود آنها پیدا نمیکنند و تمیز کامل برای ایشان حاصل نمیگردد و بشری عادی باین جهل عمومی و محیط بد و نادانی قوم خویش بافکرهای خود نمیتواند بطور استقامت و اعتدال سیر نماید و اخلاق حمیده را دارا باشد و هرگاه کسی از میان همچو قومی

بقیه پاورقی صفحه ۴۹

و اگر ما مسلمانان بلکه همه جهانیان بتعلیم مقدس قرآن عمل بنمایند همه مردم در آسایش خوب زندگی مینمودند و همه طبقات افراد انسانی راحت میباشند

نکته بسیار مهم

آئین و تشریعی دائمی باید مخالف آئین تکوینی الهی و قانون طبیعی که خداوند متعال در اشیاء قرار داده نباشد مثلاً خداوند متعال دندان آفریده برای جویدن و معده خلق فرموده برای هضم غذا و یگدسنگاه جوهرکشی آفریده که جوهر غذاها را میکشد تا همه اعضاء بدن از سر تا پا بهره خود را از آن غذا بگیرند با اینهمه خداوند متعال آئین تشریعی نمیکند که باید غذا هیچ وقت نخورید و یا نجوید یا فرو نبرید و هم چنین خداوند متعال آلت تناسل و توالد در زن و مرد آفریده و میل بزواج را در طبیعت قرار داده نمیشود که قانون شرعی الهی بخلاف این باشد و امر الهی بواسطه سفیر خود صادر گردد که باید بشر دائماً زن نگیرند قرآن میفرماید

« فَاِذَا قُضِيَتِ الصَّلٰوةُ فَانْشُرُوْا فِى الْاَرْضِ وَابْتَغُوْا مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ »

یعنی زمانیکه نماز بر آورده شد منتشر بشوید در زمین و از فضل خدا بطلبید اگر کسی اندکی بر روی در عباد این آیه شریفه بنماید میفهمد که همه علوم مدنی و فنی

اراده اصلاح داشته باشد راهی برای تهذیب اخلاق پیدا نمی‌نماید و هر گاه یکی از میان هم‌چو جماعتی اظهار فلسفه‌دانی بنماید و بخواهد که با فکر خود تعالیم اخلاقی بآنها یاد بدهد بسیار سهو و نسیانها باورخ می‌دهد

در میان هم‌چو تاریکیهای انوار قرآنی بدرخشید (۱) و تعالیمات اخلاقی را بطور اجمال، و تفصیل تا آخرین درجه حدود، و کمال صفات پسندیده بیان نمود، بآب طریقه حکمت اقتضاء داشت ترغیب و تحریم فرموده و همه اخلاق رزیه، و صفات

بقیه پاورقی صفحه ۵۰

و استخراج منافع زمینی و همه ترقیات کنونی در ضمن این آیه مبارکه مندرج است. و این آیه بهمه اجازه می‌دهد و خداوند در این آیه می‌فرماید که همه اینها را برای شما آفریده‌ایم و شما هم نباید خودتان را از اینها که در طبایع اشیاء برای شما گذاشته‌ام محروم نمائید و همچنین برای ترغیب بزنا شوی می‌فرماید

و انکحوا لایامی منکم و الصالحین من عبادکم ان یکنو فقراء یفهمهم الله من فضله یعنی مردانی که یا زنانی که بی زن و بی شوهرند مزاجت و زناشوی در میان آنها پدید آید و هم چنین برای بشندگان نیک کردار خود زن بگیری اگر فقراء باشند خداوند آنانرا غنی بفضل خود می‌فرماید
خردمند منصف می‌فهمد که اینگونه قوانین مقدسه شایسته است که قوانین دالمی الهیه باشد نه رهبانیت

(۱) الحق اگر کسی با نظر دقیق یک سیر محیط در تعالیم اخلاقی دانشمندان و حکمائیکه در علم اخلاق از اول دنیای تمدن تا کنون بجلوه ظهور آمده‌اند بنماید بیند که آنها پس از زحمتهای زیاد کتابها تالیف نموده که اگر همه آنها جمع بشود تالیفات فزون تر از شمار می‌شود با همه این زحمتهای (که بعد از تحصیل زیاد موافق عصر خودشان کشیده‌اند) باز کتابهای شانت خالی از افراط و تفریط و سهو و نسیان نمی باشد

ولی قرآن گویا چکیده و صاف کرده همه آنها را بیان و افراط و تفریطی در آنها

زشت را يك يك شمرد ، و مردم را بتأیج و خیمه آنها آگاه نموده و بواسطه همین بیسانات گویا يك دبستان درخشان ، و يك فلسفه بسی عالی ، و راهنما درست کرده و کاملترین خطابه بند دهنده سودمند برای مردم مهیا فرموده

بس حالا برخی از آیات قرآنی که بطور جوامع اخلاقی نازل گردیده نگاه کن

در سوره نحل در آیه ۹۲ میفرماید (۱) ان الله یامر بالعدل والاحسان و ایتاه ذی القربى و ینهى عن الفحشاء والمنکر یعظمکم لعلکم تذکرون)

بقیه پاورقی صفحه ۵۱

صورت نگرفته و سهو و نسیانی بوقوع نیبسته و بقدری باخلاق ستوده اهمیت میدهد که گویا سعادت هر دو جهات را بآنها بسته مینماید چنانکه بعد از تأکیدات زیاد در سوره والشمس میفرماید

(قد افلح من زکیها و قد خاب من دسیها)

یعنی براستکاری نائل گردید آنکسی که روح خود را از اخلاق زشت پاک کرد و بدیقت شد و از خیر محروم گشت آنکسی که روح خود را بواسطه آلاشات اخلاق رزبله ملوث و در زیر آنها مستور داشت : خلاصه اگر هوشیار منصف فقط تعالیم مقدسه اخلاقی قرآنرا ملاحظه نماید برای او روشن و آشکار میشود که همچو بیاناتی از يك بشر عادی و درس نتوانده بآن وضعیات محیط و قوم فوق العاده طاقت بشری است و قطعاً میدانند که آنها بافاضه غیبی از جانب یزدان دانا بآشکار و پنهان بروح برگزیده و خانم پیغمبران گردیده (بایان پاورقی)

(۱) این آیه مبارکه جامع همه مراتب اخلاقی ستوده و ملکه های پسندیده و

فاضله است

توضیح اینکه خداوند متعال بساقتضای لطف بی پایان خود در وجود انسانی قوای آفریده که در حد اعتدال پسندیده و افراط و تفریط در آن مذموم است مثلاً قوه غضبیه یکی از نعمتهای الهی است اگر آن نبود انسان دفاع از عرض و ناموس و دین و مال نمی کرد حد اعتدال آن که بمدل تعبیر می شود پسندیده است

یعنی بدرستی که خداوند امر میفرماید بعدل، و احسان، و نیکی و دستگیری خویشان، و نهی می نماید از کارهای زشت، و انکار شده در شرع و عقل خداوند شما بند میدهد شاید متذکر خیر و صلاح خودتان بشوید، و پندهای خدا را بپذیرید.

بقیه پاورقی صفحه ۵۳

و غیرت و شجاعت و مردانگی و حمیت و جان نثاری از لوازم حد اعتدال آن است و افراط در آن موجب تضییع حقوق دیگران و مذموم و ناپسندیده است و از لوازم آن درندگی و سببیت و ستمکاری و هتاک و فحاشی و تکبر و غیر آن از صفات رزیه است و هم چنین تفریط در آن ~~که~~ بچین وضع دل تغییر می شود موجب زوال شرف و قومیت و ملیت و زبونی است بلکه بی غیرتی که سر منشاء همه بد بختی ها است از اثر سستی در نگاهداری این نعمت و موهبه الهی است

فوه شهویه از جمله عطایای الهی است و آن شبهه ها دارد یکی از شبهه های آن شهوتی است که بواسطه آن تناسل و تولید صورت می پذیرد و اگر آن فوه را خداوند نمی آفرید بکلی نسل انسانی منقطع میشد حد اعتدال آن پسندیده و موجب بقا و عزت و نام و آزار نیک است افراط در آن موجب اختلاط انساب و هتک نوامیس است و تفریط و سستی در آن موجب محو نسل و نسب و از نمر انداختن درخت وجود است بالجمله همه قوای جسمانی هر گاه بمیزان عدل (که شرع و عقل آن میزان را معین نموده) نگاه داشته باشد از نعمت الهی است و عدل نگاهداری آنها از همه صفات رزیه و کردارهای نا شایسته است و از این بالاتر مکارم اخلاق است، ~~که~~ در مقابل بدی خوبی نماید، و در مقابل ظلم در صورت تسلط، و اقتدار عفو میکند چنانکه در احادیث شریفه منقوله از ائمه هدی (ص ع) است

«من مکارم الاخلاق ان تصل من قطعتك و تعطي من حرمتك و تغفو عن ظلمتك»
و همه کتابهای اخلاق دانشمندان دین شرح این دو معنی (یکی عدل و دیگری احسان) تصنیف و تالیف شده که در آیه شریفه در ضمن دو کلمه بیان گردیده

داستان شمیم نئی

ولید بن مقیره از بزرگان قریش، و مملکت حجاز، و صاحب ثروت، و فرزندان بود از قبیله بنی مخزوم، و هموی ابی جهل، و خردمند در انظار آنها شمرده

بقیه پاورقی صفحه ۵۳

میشد در کتاب اظهار الحق (تالیف شیخ رحمة الله هندی) در صفحه ۲۶ جلد دوم
مینکارد که ولید بن مغیره این آیه را از پیغمبر اکرم (صلی الله علیه و اله) شنید
گفت قسم بخدا این کلام يك حلاوت و شیرینی دارد و بدرستی که بر او هرآینه
يك تر و تازه گئی است بدرستی که پائین او شاخ دارد و شاخ آورنده است و
اعلاى او میوه دهنده است و نیز روایت شده زمانیکه او قرآن را شنیده قلبش رقیق
شد برادر زاده اش ابو جهل بنزد او آمد که منصرفش بنمایید و ابتکار بر او بکند ولید
گفت بخدا قسم هیچ کس از شما دانایتر باشعار از من نیست بخدا قسم گفتار محمد
بهیچ قسم از شعر شباهت ندارد و نیز روایت شده که او باقریش پیش از حضور
موسم حج انجمن کرده و گفت عربها برای زیارت خانه کعبه می آیند رای خود را
جمع کنید باهمدیگر مخالف حرف نزنید و بیکدیگر را تکذیب ننمایید گفتند میگوئیم
کاهن است یعنی (محمد ۴) گفت والله کاهن نیست هرگز از صفات کاهنی در او نیست
گفتند میگوئیم مجنون و دیوانه است گفت هرگز نمیتوانید اینرا بگوئید چه که صفات
دیوانگی در او نیست گفتند میگوئیم شاعر است گفت ما همه اقسام شعر را بلد
دانا هستم او شاعر نیست گفتند میگوئیم ساحر است گفت هرگز صفات و کردارهای
ساحری در او نیست گفتند پس چه بگوئیم گفت هرچه بگوئید من میدانم که باطل است
ولی نزدیکترین گفتار آنکه بگوئید که ساحر است برای اینکه تفرقه می اندازد میان
مرد و پسرش و میان مرد و برادرش ، و میان مرد و زنش ، و میان مرد و قومش پس
آن گروه متفرق شدند در سر راهها نشستند تا مردمیکه در موسم بسکه می آیند آنها
را نگذارند بگوید بیروی پیغمبر اکرم (صلی الله علیه و آله) بنمایند
و باین داستانها در تفاسیر و تواریک سنن و شیمه اشاره گردیده
بین چه طور آیات مقدسه قرآنی در قلوب مردم اثرها داشت حتی اینکه معاندین
و دشمنان اسلام خود را کم میکردند نمیدانستند که چه کارها کنند و مردم را نگذارند
که بیروی بقرآن بنمایند و میدانستند که قرآن بدانه نور بخش است در تفسیر
(ابوالفتح رازی) از ابن عباسی نقل میکنند که عثمان بن مظعون میگویی همینکه این آیه را

(ان الله يامر بالعدل والاحسان الخ)

شنیدم از آنوقت محبت اسلام در دلم جاگیر شد خردمند منصف همین معنی را تصور
نماید که آیه ممکن است يك بشر عادی و درس نا خوانده يك کلامی در اخلاق و
در اقتصاد و در نظام بگوید که جمیع دانشمندان هر گاه جمع شوند نمی توانند بهتر
از آن بگویند (پایانی پاورقی)

و از جمله آیات اخلاقی است آیات سوره فرقان آیه شصت و چهار (۱) تا ۷۵ و همچنین از سوره معارج از آیه ۷۳ تا آیه ۳۳ و از سوره حجرات آیه دهم و یازدهم و دوازدهم و غیر از اینها از سایر آیات قرآنی که کمتر سوره است که از این تعلیم عالی (که هیچ افراط و تفریطی از جهت نظام هدایت و راحتی اجتماع و منافع عمومی نگردیده) خالی باشد و اگر بخواهی عبرت بگیري نگاه کن باین توراتی را آنچه که چون تحریف و تغییر در توراتی حقیقی شده و دست بگری بآن بازی کرده صفاء تعلیم الهی را از بین برده امر کرده در آن که بنی اسرائیل را

(۱) این کمترین میگوید که اگر بخواهم این آیات مقدسه را يك يك شرح بدهم باید يك كتاب بزرگی برقم بیارم ولی بترجمه آیه ۶۷ از سوره فرقان بساز ذکر آن اشاره مینمایم در هین آیه میفرماید

(والذین اذا انفقوا لم یسرفوا و لم یقتروا و کان بین ذالک قواما)

یعنی بندگان خداوند مهربان کسانی میباشد که در صورت انفاق و خرج کردن مال حد اعتدال را نگاه میدارند نه از حد گذشته اسراف مینمایند و نه تنگی میکنند بلکه در میان این هر دو (طرف افراط و تفریط) میانه روی مینمایند . اگر دولتی اقتصاد خود را نگاه دار نباشد استقلال و شرفش از بین میرود و بیرقش هر قدر بالا بلند باشد سرنگون میشود و همچنین اگر بازرگانی میانه روی در مضاراج خود ننماید به نکبت و افلاسی دچار خواهد شد و اگر امراء ملت و رؤساء دولت دخل و خرج خود را میزان ننمایند محتاج برشوه خواری و مملکت فروشی و تضییع حقوق مردم میباشد خلاصه در هر طبقه اگر میانه روی نشود شرافت و عزت بنسبت و بد بقتی آن طبقه مبدل گشته شرف آنها محو و نابود خواهد شد

پس آسایش هردو جهان و ابقاء عزت و شرف بواسطه نگاهداری این تعلیم عالی است که در این آیه مبارکه اشاره بآن کرده این تعلیم کرامی را مقایسه کنی بآن تعلیم انجیلی که چندی قبل بآن اشاره گردیده تا بفهمی که نور ظلمت و گوهر بسا خضف برابر نمی شود

عدالت نمایند با خویشان خود نبی کرده که با فرزندان گروه خود عداوت نمایند و نیز نبی کرده از سخن چینی و از شهادت دروغی نسبت بخویشان خود و از اینکه حیل کند یکی از ایشان برفیق خود متاسفانه که شرف این تعلیمات را برده و رونق جمالش را زشت کرده بواسطه اینکه مخصوص به بنی اسرائیل نموده و مأمور به و منعی عنه را بخویش و گروه و رفیق اختصاص داده و نیز میتوانی عبرت بگیری از اینکه این انجیلها، یکباره رائج است که بسیار صوفیگری خنك (۱) بخرج داده و نبی کرده که از ستمکاران جلو گیری نشود، و ما در فساد قطع نشود، و اجراء حدود شرعی در باره آنها اجراء نگردد، و هر کی ظلم نموده دفاع نشود بلکه تعلیم داده که هر کی بروی راست تو سیلی زد طرف چپ خود را برای او بگردان و اگر کسی خواست لباس تو را بگیرد عبای خود را برای او بگذار هر کی خواست حق تو را اخذ کند از او مطالبه نکن

پس ملوث و چرکین نموده قداست تعلیمات حضرت مسیح که از وحی الهی فرا گرفته شده بود (امجاز قرآن از جهت اشتغال برداشتهای پنهانی و فیهی)

بسیار در قرآن اخبار از امور (۲) آینده شده که هرگز احتمال کفایت و فراست در آنها نمی رود زیرا که اینها از روی باره قرائن و حدسیات و نظریات

(۱) در عدد ۲۹ انجیل لونا میگوید هر که بر رخسار تو زند دیگر را نیز بسوی او بگردان کسیکه ردای تو را بگیرد قبا را نیز از او مضایقه نکن و در عدد ۳۰ میگوید هر که مال تو را گیرد از او باز مخواه

تعالیم مقدسه قرآنی در اینگونه امور سه مهم را منظور داشته یکی نظام اجتماعی و مدنی و دیگری اعتدال و میانه روی و آندیکری فضیلت و مکرمت و عفو و برد باری (۲) از جمله بدیهیات اولیه آنکه احاطه علمی بر همه امور آینده و موجودات غایب از حواس مختص ذات بیچون حضرت حق عزوجل میباشد و کسی بجز او با امور آینده

صورت می پذیرد قرآن از امور آینده خبر داده در صورتیکه همه اینها بر خلاف آنها بوده و صدقش بوقوع پیوسته مثلاً در حال طغیان شرك ، و ضعف اسلام که هر کس اسلام را قبول می نمود مورد همه گونه توهین ، و جفا میگشت در آیه ۹۴ سوره حجر مکیه میفرماید

« فاصدع بما تو مرو اعرض عن المشرکین ۱۹۵ انما کنینا لک المستهزئین ۹۶ الذین یجعلون مع الله الهها آخر فسوف یعلمون >

یعنی بآنچه مأمور شده ای آشکارا برسان « و از احدی واهمه نکن » و اعرض

بقیه پا ورقی صفحه ۵۶

و غیبیه علم پیدا نمی کند مگر بواسطه قرائن و دلایل و علامت ها و نشانه ها باافاضه نوری و غیبی از جانب حضرت آفریدگار دانا بهمهمکتونات و پنهانی ها اینستکه هرگاه يك بشری ادعاء پیغمبری نمود ، و از امور غیبی ، و آینده خبر بدهد ، و قرائن و نشانه ها ، از اینها نباشد بلکه بر عکس بود با این وصف صدق اخبار او بجلوه عیان و ظهور بیاید همین معنی يك دلیل روشن و برهان قطعی و معجزه ربانی میباشد بر صدق دهوای ، و حقانیت رسالت او و اینکه این علم برای اواز افاضه الهی بدون توسط اسباب عادی گشته این است که در جمیع ادیان این معنی از جمله معجزات الهیه ، و علامت حقانیت رسالت میباشد و تورات ، و انجیل ، و قرآن هم بآن صریحاً دلالت مینماید

پس از این مقدمه میگوئیم که در آیه شریفه سوره حجر (فاصدع بما تو مرو اعرض عن المشرکین ۱۹۵ انما کنینا لک المستهزئین ۹۶ الذین یجعلون مع الله الهها آخر فسوف یعلمون > در فشارهای طاقیت فرسای مشرکین در مکه بود و ایشان در نهایت اقتدار بودند خبر داده ما تو را کفایت کردیم و شرآنها را از تو دفع کردیم ، و بعد از انستک زمانی جلوه این اخبار غیبی و تائید الهی بهمهمکتونات بظهور پیوست بطوریکه همه دشمنان با اقتدار و شوکتش دستگیر او شده و بوج اطاعت و فرمانبرداری او را بکردن خود گذاشتند و حقیقت این اخبار

کن از مشرکان بدرستی که استهزاء کنندگان را کفایت فرمودیم (و شر آنها را از تو رفع نمودیم) چنان استهزاء کنندگانیکه با خداوند تبارک و تعالی معبود دیگر را اخذ می نمودند و زود میباشند که میدانند .

خداوند متعال در آن موقعیکه کفار و مشرکین در نهایت اقتدار در مکه پیش از هجرت بودند و مسلمانان در دست آنها ذلیل ، و حضرت ختمی مرتبت « ص ع » در انتظارشان خوار و ایشان عادتاً بهمیه گونه ایذاء و کشتن توانا بودند خبر داد که وجود مبارک پیغمبر خود را حافظ و نگهبان خواهد شد و بهتر و خوبتر نگاهبانی فرموده بطوریکه بنظر هیچ کس عادتاً نمی آمد ، و بمشرکین این معنی آشکار گردید و دانستند بطوریکه در آخر آیه میفرماید فسوف یعلمون و در آیه ۹ « هو الذی » رسوله بالهدی و دین الحق لیظهره علی الدین کله و لوی کره المشرکین »

(۱) حضرت امرا المؤمنان (علی صلوات اله علیه) در ضمن یکی از خطبه های خود که عیناً در نهج البلاغه موجود است اشاره میفرماید که خداوند متعال اغلب پیامبران اولی الامر خود را از طبقه فقراء و اشخاص بسی بضاعت و ثروت برانگیخته فرموده مثلاً حضرت موسی که ظاهراً چوپان شعیب (علی نبینا و آله علیهم السلام) بوده با کلاه نمدی و با جبه پشمی مانند چیه های کله داران در دستش عصای چوبی (که بسواسطه آن حفاظت گوسفندان میفرمود) مامور بدعوت فرعون و فرعونیان گردید ، و همچنین حضرت نوح نجار ، و حضرت عیسی بی خانمان مامور گردید که همه اعیان اشراف جهان را دعوت با اذعان ، و اقراض برسات خود بنمایند و همگی را وادار نمایند که یوغ فرمانبری ایشان را بگردن بگذارند

و همکذا حضرت ختمی مرتبت (محمد ع) در انتظار فرعونیان قریش یک نفر یتیم از پدر و مادر و اجبر خدیجه (ع) بوده این است که علناً می گفتند که چرا این قرآن بیکی از بزرگان مکه ، و طایف نازل نگشته

(قال لی لا نزل هذا القرآن علی رجل من القرینین علیهم سوره زخرف)

آن خدا کسی است که رسول خود را فرستاده با هدایت و دین حق تا اینکه آنرا ظاهر کند بر همه دینها اگر چه مشرکان ناخوش بدانند این سوره مکیه است و این آیه وقتی نازل گردیده که مشرکان در طغیان و سرکشی و نهایت اقتدار بودند و اسباب عادی صورتاً نبود که اسلام بر همه ادیان غالب آمد و صدایش تمامی جهانرا فرا گیرد و برق آن از همه بیرقها بلندتر باشد با اینهمه خداوند متعال خبر داد که دین اسلام بر همه دینها ظاهر خواهد شد پس آنقدر نگذشت که این اخبار غیبی بجلوه عیان رسید خداوند متعال مشرکین را بخاک مذلت نشانید و دین خود را بر همه ادیان ظاهر نمود

بقیه پا ورقی صفحه ۵۸

یکی از فوائد این نکته مهمه آنکه هر گاه خداوند متعال آذونات مقدسه را از فرمان فرمانان جهان ، و سلاطین شوکتدار برانگیخته میفرمود ، و بجهه جهانیان غلبه میکردند نفوذ کلامه الهیه و غلبه نیروی معنوی الهی بجهه عالم آشکار نمیشد زیرا که بتصور میرفت که این غلبه و قدرت بواسطه اسباب عادی گردیده مثلا حضرت محمد مصطفی (ع) قبل از قیام بدعوت هر گاه سلطان مستقل و دارای لشکر با استعداد و ثروت فراوان بود و شرق و غرب جهان را مسخر میفرمود و تمامی مردمانرا در تحت پرچم فرمانفرمایی خود می آورد بکسایت میرفت که اینها همه بواسطه مساعدت اسباب عادی شده پس باید (بمناسبت حکمت) خداوند متعال آن بزرگوار را که بی پدر و مادر بوده به پیغمبری برانگیخته فرماید و در ابتدای دعوت بجز طفل ددساله (امیرمؤمنان علی ع) و يك زن چهل ساله (خدیجه کبری) مصروف دیگر نداشته باشد ، و همه قبایل قریش بلکه تمامی اهل عالم مخالفی باشند و سیزده سال در مکه معظمه با ابتلاء بهزاران مصائب طاقت فرسا بسوی خداوند دعوت نماید و بعد از آنها صدایش تمامی دنیا را پیچد و پرچم برق عزتش از همه بیرقها پهنتر باشد تا حقیقت غلبه و قدرت الهی بجهه آشکار گردد و جلوه اینگونه اخبار مساع غیبی (هوالذین ارسل رسول الله) بجهه ظاهر شود

از جمله اخبار بقیب قول خداوند متعال در سوره روم است «۱» که فرموده
 د آلم غلبت الروم فی ادنی الارض و هم من بعد غلبهم سیغلبون ۳ فی بضع سنین
 در این آیات خبر داد از غلبه روم بفارس بعد از مغلوبیت شان در مدت کمتر
 از ده سال و بطوریکه خبر داده بود بوقوع پیوست

(۱) این کمترین میگوید برای توضیح مرام از ذکر چند مقدمه ناگزیریم
 مقدمه اول در تفسیر و ترجمه آیات مقدسه میفرماید (در ظاهر این آیات شریفه) رومیان
 مغلوب شدند در نزدیک ترین کشورهای شان بزمین عربستان و ایشان پس از مغلوبیت
 زود غالب میشوند در اندک سال (از سه سال کمتر نباشد و از ده سال نکند)
 لاه الامر من قبل و من بعد یعنی مرخدارا است امر از پیش و پس (بنصر الله بنصر
 من یشاء و هو العزیز الرحیم) بیاری خدا که یاری میفرماید هرکسی را بخواهد و
 غالب و مهربان او است

(وعد الله لا ینخلف الله وعده ولكن اکثر الناس لا یعلمون)

این وعده خداوند است خلف نمی کند خداوند وعده خود را ولیکن بسیاری مردم نمیدانند
 مقدمه دوم در زمان بعثت حضرت فخر کائنات (محمد ع) دودولت بزرگ در جهان
 اهمیت دار از همه سلاطین دنیا بود بکسی دولت شاهنشاهی ایران که خسرو پرویز
 تاجدار و تخت نشین شاهی آن بود دیگری امپراطوری روم که رسماً مسیحی و ملتشان
 عموماً به حضرت مسیح (علی نبینا و آله و علیه السلام) معتقد بودند و روحانیون را بسی
 احترام مینمودند ولی دولت ایران مجوسی ، و پادشاهشان منکبر ، و خودبین ، و جسور
 و بسی دلیر بود و ثروت فراوان ، و گنجهای مهم ، و شوکت ، و اقتدارشایان
 داشت هنگامیکه حضرت پیغمبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) در مکه ینش از هجرت
 مرد مرا بادلایل روشنت و آیات قرآنی مرد مرا دعوت بدین حق مینمود ایرانیان
 با رومیان جنگ نمودند ایرانیان فیروز و رومیان شکست خوردند ، و این داستان در
 مکه بگوش مردم رسید مشرکان خوشحال شده ، وایشرا فال نیک برای خود پنداشتند
 زیرا که تصور نمودند که ایرانیان اهل کتاب نبودند برومیان که اهل کتاب بودند
 فائق آمدند ، و گفتند که ما هم اهل کتاب نیستیم بمسلمانان که اهل کتاب هستند
 غلبه خواهیم کرد و این معنی بمسلمانان دشوار افتاد افسرده دل شدند این آیات
 مقدسه از طرف حضرت ذی الجلال شرف صدور بخشیده که در عرض ده سال رومیان

غالب خواهند شد و این وعده خدائی هرگز خلف پذیر نیست و از جمله حتمیات و قطعیات است که جای شك و تردیدی نیست و این نصرت خدائی است هر ~~کسی~~ را بخواهد منصور و مظفر میفرماید ولی اکثر مردم نمیدانند

برخی از مشرکین این آیات مقدسه را افسانه پنداشتند حتی مورخین و مفسرین نوشته‌اند که ابی بن خلف از مشرکان بابی بکر رهن بندی نمود که هر گاه در عرض سه سال رومیان غالب بایران شدند ابی ده شتر بابی بکر بدهد ، و اگر نشدند ابی بکر ده شتر باو بدهد ، و هنوز در اسلام گرو بندی حرام نشده بود ابی بکر بمحض با سعادت حضرت ختمی مرتبت (۴) رسید و قصه را معروض داشت حضرت فرمود معنی بضع سنین را ندانسته‌ای که بهمین نحو رهن بندی نموده ای زیرا که معنای بضع ناده سال صدق مینماید و خداوند در عرض ده سال فیروزی رومیان را خبر داده برو مدت را زیاد کن ، و بیجان را فروتر بنما ابوبکر آمده دوباره عهد را صد شتر و مدت را ده سال گردانید بطوری در این معنی طرفین اصرار داشتند اگر یکی مسافرت میکرد دیگری از اوضاع آن میگرفت بواسطه جنگ احد ابی بن خلف ~~گفته~~ شد و پس از آن رومیان غالب بر ایرانیان شدند

ابی بکر صد شتر را از ورثه ابی بن خلف گرفت و سبب غلبه رومیان بر اربکه مورخین نوشته‌اند این است که از مردان نسای ایران که لشکریان رومیان را شکست دادند دو برادر بودند یکی فرخان نام دیگر مهر ایزد خسرو پرویز شاهنشاه ایران بواسطه يك حرفی که از فرخان رسیده بود که گفته من در خواب دیدم که

که در سریر شاه نشسته‌ام رنجید نوشت به برادرش که سردار لشکر بود که گردن
فرخان را بزن او هم در جواب نوشت که شهنشاه و جود فرخان برای شجاعت
و دلوریش برای ما لازم است خسرو هم نوشت که باید بکشی مانند او دلشکر
ایران بسیار است سه مرتبه خسرو مهر ایزد را بکشتن فرخان فرمان داد او
تعلل و مسامحه کاری نمود خسرو فرمان امیری و سرداری را بنام فرخان نوشت
مهر ایزد اطاعت نمود فرمانفرمائی را با او واگذار کرد و پس از آن بفرخان نوشت
که مهر ایزد را گردن بزن فرخان هم امر کرد که مهر ایزد را گرفتند و دستهایش
را بستند خواستند که گردنش را بزنند مهر ایزد پرده از کار برداشت و گفت برادر
سه مرتبه خسرو مرا فرمان داد که گردن تو را بزنم من نپذیرفتم مرا معزول کرد تو را
فرمان داد که مرا بکشی حالا تو میخواهی که مرا گردن بزنی بدان که خسرو
همه خدمات ما را هیچ منظور نداشت و بعد از این قدردان نخواهد شد و پس از
اینها هر دو برادر متفقاً پیغام به امپراطور روم دادند که ما میخواهیم محرمانه باشم
ملاقات بنمائیم امپراطور هم پذیرفت ، این دو برادر نامی با پنجاه سوار و امپراطور
هم با پنجاه سوار رومی آمدند با یکدیگر در قرار گاه معین و درخیمه میان دولشکر
ملاقات نمودند و سرگذشت خود را بیان کردند و اظهار نمودند که اگر ما را لشکر
بدهی ما کشورهای ایرانی را بتصرف تو می آوریم امپراطور هم پذیرفت با
همدیگر گفتند این سر را بجزما کسی نداند ترجمانی که در بین بود آنرا هم کشتند
رومیا بیاری آنکه سردار ایرانی که دانا بفنون جنگ و از همه کشورهای ایران

بقیه پاورقی صفحه ۶۳

مطلع بودند هجوم باشکرهاى ایران و بکشورهای آنان آوردند ایرانیان را شکست دادند و بسیاری از کشورهاى ایران را بتصرف خود در آوردند و بهمه دانشمندان جلوه (و عداله لا ینخالف الیه وعده)

آشکار گردید

مقدمه سوم در این آیه مقدسه خبر داده که رومیان بعد از شکستی در عرض ده سال فیروز خواهند شد و فرموده که این وعده الهی است تخلف پذیر نیست و همان طور که داده بود بجلوه ظهور رسید

خردمند منصف میفهمد که اولاً این اخبار از روی قرائن سیاسى نبود (چنانکه برخى از سیاسین پیشکوئى مینمایند) زیرا که در آنموقع پس از شکستى فاحشى رومیان و فیروزی ایرانیان با آن اقتدار که خسرو داشت و سرداران و دلاوران ایران کوشش مینمودند : کى میدانست که رومیان دست و پای خود را در اندک زمانى جمع میکنند و با ایران غلبه مینمایند و آنکهى در صفحه حجاز در حکم آنروزکسى از سیاست داخلی و خارجی ایران و روم اطلاع نداشت علاوه بکدام عقل بشر میرسید که در اندک زمانى آن دو سردار نامى باآنوضع سابق بر علیه ایران متفق میشوند با رومیان همدست شده دولت شاهنشاهى خسرو را منکوب و منهدول مینمایند

و ثانیاً بهمه جهانیان از آفتاب روشن تر است که حضرت (محمد ع) خردمندترین عقلاء عالم بود و اگر آن بزرگوار اطمینان کامل بوعده الهى نداشت از يك چیزى

بقیه پا ورقی صفحه ۶۴

بطور قطعی خبر نمیداد که محققاً بوقوع خواهد رسید زیرا زحمتهای کشیده تا گروهی بساو پیروی نموده بودند چه داعی داشت از فیروزی رومیان خبر بدهد در صورتیکه احتمال بدهد که شاید فیروز نشوند ربواسطه چنین چیزی (که هرگز از اصول وفروع دینش و جزء تعلیمات و تبلیغات او نبود) همه باور کنندگان را از خود بر ماند و ثالثاً بر خداوند لطفاً باقتضای عدل و حکمت خود لازم بود که اگر آن بزرگوار (العیاذ بالله) پیغمبر ناحق بود و بواسطه این اخبار غیبی را مرد مرا گمراه مینمود تا حقیقت او را بهمراه عالمان آشکار نماید

شکفت آور آنکه با همه این دلایل روشن (قسیس فندر در کتاب خود که میزان الحق نامیده) در فصل چهارم از باب سوم گفته بر فرض اگر قبول نمودیم راستی ادعاه مفسرین را که این آیه پیش از غلبه رومیان نازل گشته میگویدیم که ابی محمد (ع) گفته باطن خود و بآن فکر رسا که داشت برای آرامی قلبهای یاران خود و نظیر این گفتار از همه خردمندان و صاحبان رای در هر زمان شنیده شده است گو با این قسیس هرگز از زبان عربی اطلاعی نداشت که معنای سیفلبون فی بضع سنین و معنای (وعداله لا یخلف الله وعده) را بفهمد که اینها همه اخبار است از امور آینده، و نفهمیده که عقلاء عالم گاهی حد سا چیزی میگویند ولی نه بطور جزم و نه در صورتیکه که این گفتارشان ممکن باشد که بکلی مخالف مرامشان باشد و تاسیسات شان را بهم زند کاش یکی بآن قسیس میگفت که شما نروایه را کتاب الهی میدانید و در ۷ سفر نشیبه (با اعداد) باب ۱۸ و عدد ۱۸ از علائم حقانیت

(ترجمه سخنان آیه اله آقای حاج شیخ جواد بلاغی قدس الله سره)

از جمله که در آن پیشگویی «۱» و اخبار از غیب شده قول خداوند متعال است در
در سوره نبت در شأن ابن لهب و زرش میفرماید

(سیمصلى ناراً ذات لهب و امرته حمالة الحطب فى جیدها
حبل من مسد)

بقیه باورقی صفحه ۶۴

بیمبری این را میسمارد که اگر آن پیغمبر از آینده خبر داد و صدق رسید
دلیل بر حقیقت او میباشد تورایه شما میگوید باید بحقیقت قرآن قائل بشوید
خلاصه اینکه اگر نصاری و یهود بگفتار تورایه فعلی باور نمایند باید بقرآن قائل
بشوند بین خداوند متعال چه اندازه حجت خود را بجه جهانیان

(بمقاد آیه شریفه قل فله الحجة البالغة)

بتمامیت رسانیده که هر گاه کسی فعلاً بدیانت مسیحی یا کلیسی قائل شود خود
آن دیانتها ایجاب میکنند که بدیانت محمدی و بقرآن احمدی قائل شود و ما این
مطلب را بطور خوبی در کتاب دهم در سال دوم روشن نموده ایم

۱- این کمترین میگوید در قرآن در آیات بسیار اخبار از امور غیبی شده
ولی آیه الله مرحوم « آقای شیخ جواد بلاغی » بنایش بر اختصار بود از آنها چند
آیه اکتفا نموده گر چه وجوه اعجاز قرآن بسیار است و

یعنی زود باشد در آید عر آنشی که صاحب زبانه است و زن او هم در آتش می آید که بردارنده هیزم است در گردن او ریسمانی است ازلیف محکم در آیه شریفه خیر داده شده از اینکه ابولهب و زنش در کفر میمیرند و بهره مند نمی شوند بسعادت اسلام که موجب آمرزش گناهان شان باشد و ایشان در کفر مردند چنانکه اخبار حتمی در قرآن شده بود

آیات اخبار بغیبی هم زیاد از آنها است ولی احقر نیز بنایم بر اختصار است و از آنها بسه آیه دیگر متذکر میشویم خداوند متعال میفرماید

اَنَا عَظِيمُكَ الْكَوْثَرُ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ اِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْاَبْتَرُ

یعنی بدرستی که ما عطاء فرمودیم بتو خیر بسیار فراوان را (بسیاری نسل و بسیاری بیروان و بسیاری علم و حوض کوثر که همه اینها از مصادیق و افراد خیر بسیار است و بهر یکی از اینها که تفسیر نموده اند فی الحقیقه یکی از افراد آن خیر بسیار را بیان نموده اند ولی معنای لغوی و عرفی آن ها ما است)

بس نماز بخوان برای پروردگارت و نحر کن « شتر قربانی کن یا دستهایت را در موقع تکبیر بلند کن » و بدرستی که دشمن تو دم بریده و بی نسل است

توضیح اینکه همه متفقند که این سوره مقدسه در مکه معظمه شرف نزول یافته هنگامیکه آن بزرگوار را شمانت نمودند و گفتند این نسل ندارد فردا میمرد بکلی نسلش بریده میشود و نامش از بین میرود

این آیات مقدسه نازل گردید بآن بزرگوار مرده داد که ما خیر فراوان بتو عنایت خواهیم نمود نسل تو را زیاد خواهیم کرد و نسل شمانت کننده تو را اکثر

بقیه پا ورقی صفحه ۶۶

مفسرین شماتت کننده را عاص بن وائل سهمی نوشته اند « بریده خواهد شد

و هم چنین پیروان بسیار و علم ، و حکمت ، و دانائی زیاد و دز سرای

جادوان لطفهای بیشمار که از جمله حوض کوثر است عنایت خواهیم نمود مناسب شان نزول آیه و اول و آخر سوره آنست که به بسیاری نسل و اولاد که از جمله مصادیق و افراد معنای کوثر است تفسیر شود الحق اگر هوشمندی بصفحات تاریخ عالم بادیده حقیقت بین نگاه کند عینا تجلیات حقیقت باو روشنائی می بخشد

گردون مداران عالم و فرمانفرمایان جهان که با اشاره آنها کشورها جنبش میکرد
همتها گماشتند و جدیتها نمودند که نسل بلك محمدی (۴) را بکلی محو و
نا بود بمسایند گاهی فرمان دادند که كوچك و بزرگشانرا حتی طفلای شیرخوار
آنها را در روی زمین باقی نگذارند آبا عمرین سعد حکم نکرد که خپام را
بسرهای آل محمد (۴) سرنگون کنند بعداً آتش بزند تا اینکه بکفر نماند که
آتش را پف کند ؟ مگر حجاج بن يوسف نقی نبود که عشق داشت یکی از سادات
بلکه از دوستان آنها در حضورش گردن بزند آنها تماشا کند ؟ مگر منصور نبود
با اینکه از سادات علوی (۴) چقدر ها در زندانها کشت امر کرد بعضی از آنها
را بگیرند در میان دیوار بگذارند : هارون الرشید چه کارها کرد و متوکل چه بیدادها
کرد همه میدانند خلاصه آنها شعله ور نمودند و فتنهها بر پا کردند که نسل
احمدی را ابقر کنند بالاخره همه زحمتهایشان بهدرفت حقیقت بنور رخس عالم را
فروزان نمود و جلوه (انا عطینا ك الكثر) بهمه بینایان نمایان گشت این ذریه

بقیه پا و رقی صفحه ۶۷

پاك محمدی ۴ نیا را گرفت هیچ كوره دهی نماند مگر اینکه بوجودشان متبرك ك گردید
نكته مناسب

سیاست های بنی امیه و بنی عباس ایجاد نمود که برای حفظ استقلال دولت خود
کوشش ها نمودند که نامهای مبارک ائمه طاهرین (صلوات الله علیهم اجمعین) از صفحات
دنیا محو نمایند که هیچ کسی قادر نباشد که نام ایشان بعنوان دوستی و خوبی
بزیان بیاورد و هر کی اظهار تمایل بایشان بنماید فوراً بر فض نسبت داده مبدور
الدم بقلم بدهند چه خوب میگوید قاضی بهجت افندی در کتابیکه در تاریخ و تفریح
مهاکمه آل محمد نوشته که الحق حقوق آل محمد را (۴) هر قدر میتوانند
ضایع نمودند و هرگز کوتاهی در محو نامهای و آثارشان ننمودند بعدی رسانیدند
که زیارت سید جوانان بهشت (حسین بن علی و سایر ائمه اطهار) علامت رفض و
بدعت در انظار عامه مردم (که خود را اهل قرآن می پنداشتند) محسوب گردید
و زیارت عرفاء و صوفیها و مرشدها از آثار اسلامیت شمرده شد و حال آنکه اگر آنها
بمقامی رسیده بودند بواسطه این بود که بلك نسیمی و نکستی از گلستان معارف و
هقایق آل محمد (۴) بدماغ آنها رسیده بود کتابهای قضی را براف فتاوی شاگردها
ایحیافه مثل ابو یوسف شیبانی کردند و ابداً احمدی از علماء آل محمد جعفر و کاظم
و رضا صلوات الله علیهم اجمعین برده نشد

(پایان خلاصه گفتار او در اینمقوله)

بالجمله هرگاه کسی اندك نظری بتاریخ دنیا از هزار و سیصد سال تا کنون نگاه

بقیه پاورقی صفحه ۶۸

کنده باواز آفتاب روشن تر میشود که سیاحت های گوناگون اقتضاء نمود و فرماندهان
باشوکت و اقتدار دنیا جدید هانمودند که در عصرهای بسیار وزمانهای طولانی
احدی از مسلمانان نام آنبزرگواران در زمان حیاتشان بخوبی بزبان نیامورد و بعد
از ممات شان کسی قبرهای شانرا نشناسد بلکه بکلی آثارشان محو و از صفحه
روزگار برچیده شود

ولی با اینهمه اگر هزاران ابرهای تیره جلو آفتاب تابان بگیرد و نگذارد که
آفتاب جهانرا بنور خود روشن نماید اولاً آفتاب باز از پس ابرهای تیره نوربخش
میشود و ثانیاً يك نسیم رحمت الهی میوزد همه آن ابرهای تیره را متفرق میسازد و
درخشندگی آفتاب تا آخر زوایای عالم میرسد

فروزندگی علم و معارف و کمالات آل محمد (ع) از شمس تابان زیادترو
پابنده تر است هر قدر آن سیاحت بازیا و نیرنگها در جمله انوار علوم و درخشندگی
معارف و کمالاتشان صف آرامی نمودند نتوانستند که نگذارند جهان حقایق
و معارف از بر تو انوارشان محروم و اخبار غیبی (که هزار و سیصد و شصت سال تقریباً
قبل از این از زبان درر بار حضرت ختمی مرتبت (ع) بشرف ظهور رسیده بود و همان
مخبر را ام ایمن به بی بی زینب گفته بود و بی بی هم آنها را برای تسلی حضرت زین
العابدین صلوات اله در قتل گاه بآنبزرگوار عرضه داشت و در کتابهای پانصد سال
بلکه پیش تر ثبت گردیده است) علناً بجلوه ظهور و بروز آمده و می آید
اگر کسی اندکی تأمل بنماید باو هویدا می گردد که آنذرات مقدسه حزب

خداوند بودند که غالب در نفوذ معنوی همه دشمنان گردیدند و حقیقت آیه کریمه اله

حزب الله هم الغالبون یا هم المفلحون در باره شان بجلوه عیان رسید

(نکته دیگر مناسب این نکته)

ظهور عدالت یا سلطنت آل محمد بموجب آیه قرآنی

همه ادیان معروفه دنیا معتقدند که در قرون آینده برای اداره کردن دوره تکامل بشری يك شخص توانا از طرف خداوند ظاهر خواهد شد و همه عالیمان را در سر سفره عدالت نشاندہ بیرق امن و امان را بر افراشته خواهد فرمود بلکه علاوه از متدینین طبیعیه نیز معتقدند که به مقتضای قانون نشو و ارتقاء لازم است که طبیعت هم در آخرین دوره ترقی و تکامل خود يك وجود کاملی را پروراندہ بدرجه کمال رساند که در تمامی روی زمین سلطنت واحده تشکیل داده و ادیان مشتقند را دین واحد خواهد نمود

ولی تفاوتیکه در این عقیده با ما دارند اینست که به موجب احایث و اخبار متواتره مامعتقد هستیم براینکه مدیر و پادشاه آن سلطنت واحده فقط و فقط باید از آل محمد (ص) بوده باشد که بقوه و قدرت الهیه عالم را پر از عدل و داد میفرماید اگر ما بخواهیم تمامی آن احادیث و اخباری را که علمای شیعه و علمای اهل سنت و جماعات در این موضوع نوشته اند شرح دهیم گنجبیش مقابله آنرا اکتفاء نخواهد کرد فقط بیک آیه قرآنی که اختصاص همان سلطنت را به آل محمد (ص) داده و وضوحاً بیان میکند ذیلاً درج میکنیم سوره قصص آیه (۴) «و نرید ان نمن علی

الذین استضعفوا فی الارض ونجعلهم ائمةً ونجعلهم الوارثون * یعنی اراده میکنیم به اینکه احسان کنیم (نريد فعل مضارع است لهذا معنای مستفاد آن استمراریست به آن اختصاصیکه مستضعف شدند) از اولیاء الهی کسانی که مظلوم شده و حقوقشان ضایع گردید) در زمین آنها را پیشوا کرده و آنها را وارث گردانیم .

این استدلال قرآنی ما محتاج به توضیح دو مقدمه میباشد که ذیلاً عرض میکنیم (مقدمه اول) این بدیهی است که در کتاب الهی مدح و یا ذم به کسی و به قومی اختصاص نداشته . بلکه مدح در پاداش اعمال صالحه و ذم در نتیجه افعال قبیحه وارد شده است خواه از قوم واحد سر بزند و یا از اقوام متعدد مثلاً خدای متعال که در قرآن مجید قوم فرعون را ذم میکند اعمال و افعال قبیحه آنان را تکذیب مینماید به قوم فرعون اختصاص نداشته است بلکه هر کس که بهمان اعمال مرتکب شد خواه در دوره فرعون و یا خواه در دوره حالیه همان ذم و نکوهش شامل حال او بوده و داخل مسئولیت همان آیات خواهد شد .

و همچنین زوال نعمت و یا اقبال آن که در مقابل کردار شایسته شان از منعم آنها برای آنان افاضه میشود به همان قوم مختص نبوده است . از اینجاست که ائمه هدی صلوات الله علیهم فرموده اند در حق مر شخصیکه آیه نازل شده (خواه ذم باشد و یا مدح با مردن آن شخص آیه از میان نرفته و از افساده خود نمی کاهد بلکه هر کس که تبعیت آن شخص * که آیه در باره او نازل شده بود * بنماید مصداق همان آیه عیناً در حق او جاری خواهد شد . چنانکه در بعضی اخبار وارد

بقیه پاورقی صفحه ۷۱

شده آیاتیکه در خصوص بدر بها نازل شده در حق اصحاب و اعوان حضرت امیر المؤمنین و حضرت امام حسین علیه السلام شامل بوده و مثل اینست که در حق آنان نازل شده است و همچنین آیاتی که در حق مشرکین و یا مبغضین سایر انبیاء نازل شده شامل تمامی دشمنان آل محمد «ص» میباشد .

(مقدمه ثانیه) مراتب علم و قدس و مظلومیت عزت ظاهره « از حضرت امر المؤمنین تا حضرت امام حسن المسکری » بر همه کس معلوم و از آفتاب جهانتاب ظاهر تر و روشنتر است که حقیقه اقامه دلیل برای اثبات این مطلب مثل اقامه دلیل به وجود خورشید منبر و روز روشن میباشد

تا بهال دشمنان دین در تحقیر و توهین مهر های درخشان آسمان حقیقت هر قدر جد کافی و سعی وافیه کرده اند نتوانستند قدس ایشان را لکه دار نموده بر دامن عصمت شان گردی بنشانند مؤلف و مخالف با کیزگی و حسن خلق و علم و ادب و ورع و تقوی شان را مقرر و معترف میباشد

علماء اهل سنت تماماً به اعدایت و اعلامیت آنها مذعن و علماء شیعه کلاً به عصمت شان قائل بوده و احدی را از دشمنان دین ممکن نشده است که بر دامن عصمت شان آلابشی به بندند چه تعریف کنیم آن ذوات مقدسه را که تمامی عباد و زهاد مسلمین سرمشق عبادت و زهادت خود را از ایشان گرفته و به اقتساب آنها اقتضار و مباحثات میکنند چه گوئیم و یا چه نویسم علم و معارف آن شمس فروزنده را که

بقیه پا ورقی صفحه ۷۳

که عموم حکماء بزرگ و فلاسفه سترک بفهم یکی از هزاران نکات و اسرار معارف و علوم ایشان (در هر دوره و عصر سر افتخار بلند کرده) و کشف آنها رازیب و وزینت تالیفات خودشان قرار میدهند در هر دوره آوازه علم و دانش هر یکی از این قنادیل عرش حقیقت اطراف و اکناف عالم را گرفته اکابر و اشراف شرف تلمذشان یافتندی و طوق انقیاد به گردن خود انداختندی گر چه این مطلب به احدی جای شبهه و تردید نمی باشد ولی هر گاه کسی تردیدی در این عرابض صادقانه ملاحظه باشد ممکن است به کتاب بنایع الموده (تألیف شیخ سلیمان حنفی) و صواعق (تألیف ابن حجر) و تفسیر ثعلبی و تفسیر فخر رازی و سایر کتب علماء سنت رجوع فرموده که املا مسبوق باشد که همه از روی صدق بوده و ابدأ اغراق گوئی در فضایل آل محمد من نشده است و مراتب علم ایشان زیاده از آنست که به تقریر و با تحریر بیاید اما درجه مظلومیت و مصائب آنان نیز به همه معلوم و کلیه تواریخ دنیا شهادت میدهد که خلفاء معاصر آنان با همه قسم نسبت و وسایل ممکنه در تحقیر و ایذا و آذورات مقدسه مضایقه نمی کردند و آن مهربان ذوالجلال با مقتول و یا مسموم شده اند آن انیسان ملکوتی همواره به حبس های گوناگون و هزار ها آلام جگر سوز مبتلا بودند و آن علوم عالیه و معارف راقیه که از آن منابع معرفت سیلان میکرد معاندین شان محض اطفاء انوار حقیقت اقلای ایشان را مثل يك عالم متعارف واقعی نمی گذاشتند

قاضی بهجت افندی در کتاب (تشریح و محاسنه) خود پس از اقامه دلایل تاریخی در خصوص کتمان حقاقت آنها چنین میگوید عجبای علمای ما

بقیه پاورقی صفحه ۷۳

کتابهای شان را بافتا وای ای حنیفه و شاگردهای او برگردند ولی ابدآسمی
از جعفر و از کاظم و رضا نبردند با اینکه عالم و فضل آنان به احدی جای تردید
نبود و خود ابوحنیفه از حضرت صادق استفاضه میکرد
و افعاً کتاب مزبور از بهترین کتب علماء اهل سنت میباشد که مظلومیت و
تضمیع حقوق ذریه طاهره را با دلایل تاریخی و منطقی نوشته است . - انتهی
پس از این مقدمات بتوضیح آیه که در اول مقاله خودمان استدلال کرده بودیم
رجوع کرده میگوئیم که این اراده الهی باقتضای صیغه مضارع چنانکه اشاره
کردیم معنی استمرار را می فهماند و علاوه از این در مقدمه اولی عرض کردیم
که آیه به يك شخصی و یا قومی مثل بنی اسرائیل اختصاص نداشته است و در مقدمه
ثانیه با شواهد تاریخی قدس و جلالت و منتهای مظلومیت آل محمد ص را ثابت کردیم
پس خدای متعال بمقتضای وعده صادق خود که در همان آیه شریفه میدهد (که
به مظلومین و اولیاء حق خودمان سلطنت و رایت روی زمین را عطا خواهیم کرد
و بموجب دلایل تاریخی که ذکر شد حقوق آل محمد پس از حضرت رسول کاملاً
به موقع تضمین رسیده و مظلومیت آل طه مافوق التصور بوده است) لازم است که
خدای متعال بفرموده خویش در قرون آینده سلطنتی به آل محمد ص عطا فرماید
که کاملاً قادر باشند حقوق ضایعه خود را مسترد دارند و الانعوض با الله خلاف وعده
لازم میآید آنهم بندهی است که با ذات غنی با الذات عقلا معالفت تامی دارد
پس کسی که قرآن را کتاب آسمانی و من جانب الله میدانند باید منتظر ظهور

قائم آل محمد ص باشد که از پس پرده غیبی ظهور نموده حکومت دنیا را
سلطنت واحده تشکیل داده عالم را بر از عدل و داد نماید
اللهم عجل فرجه واجعلنا من اعوانه - انتہی

از جمله آیاتی که در قرآن اخبار از امور آینده شده و به تحقیق و ثبوت
رسیده آیه شریفه ۲۳ و ۲۴ سوره بقره (وان کنتم فی ریب مما نزلنا علی عبدنا
فاتو بسورة من مثله وادعوا شهدائکم من دون اللہ ان کنتم صادقیین وان لم تفعلو
ولن تفعلو فاتقوا النار الاتی وقودها الناس والحجارة اعدت للكافرين)

ترجمه اگر باشید در شک از آنچه ما نازل نموده ایم به بنده خودمان پس
بیارید بیا، سوره از مانند آن و بخوانید شاهدهای خودتان را و هر کس را که بجز
خدا میتواند بیاری خودتان بطنبید هر گاه راست میگوئید اگر نکردید و هرگز
نخواهید کرد پس بترسید از آتشی که آتش گیر آن مردم و سنگ است مهیا
شده برای کافران

در این آیه شریفه علامه اینکه بابرهان روشن اعجاز قرآنی را اثبات نموده
خبر داده که هرگز نظیر سوره قرآنی نمی آورید ولو اینکه همه مردم را بیاری
خود بطلبید و این معنا را بجز علام الغیوب و نمایندگان او نمیداند و خدا نیکی آگاه
است از میبایست که مانند قرآن را نمی آورند و تا کنون زیاده از هزار و سیصد
سال امت را حتی این خبر غیبی بوجه جهانیان روشن و آشکار است از جمله آیاتی که

در آن اخبار از امور آینده شده و بتحقیق رسیده آیه مبارکه ۱۴ در سوره مائده است که میفرماید

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصَارَى اخذْنَا مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا
به فاغرینا بینهم العداوة والبغضاء الى يوم القيمة

یعنی از آن کسانی که گفتند بدرستی که ما نصرانی هستیم عهد و پیمان گرفتیم پس آنها فراموش کردند بهره‌ای از آنچه یاد آوری بایشان داده شده بود پس عداوت و دشمنی میان آنها انداختیم تا روز قیامت و آنها را وادار کردیم بساین دشمنی تا روز قیامت

حالا شخص منصف ملاحظه کند که آیا ممکن است بشر با عالم هادی بداند که بعد از سیصد و چهار صد سال و زیاده میان ملتی که در يك کیش میباشند دوستی نمی‌باشد ؟؟ آیا با حدی مخفی است که آن کشت و کشتاری در میان خود مسیحیان بظهور میرسد در هیچ ملتی نرسیده و اگر رسیده آنها هم موقتی شده ؟؟ بر هکس مسیحیان که این دشمنی که اثر آن کشت و کشتاری است چنان آیه شریفه خبر میدهد دائمی است

دو مطلب مهم

(۱) خداوند متعال در آیه شریفه سوره آل عمران میفرماید
هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ
وآخر متشابهات فاما الذين في قلوبهم زيغ فيتبعون ما تشابه

منه ابتغاء الفتنة وابتغاء تأويله

«ترجمه» او است آنکه فرو فرستاده بشو قرآن را از اوست آینه است بی احتمال
 و اشتباه که آنها اصل قرآن است (باید بآنها در فهم معانی و عقاید مراجعه شود)
 و دیگر محتمل و مشتبه اما آنانکه در دلهای ایشان میل از حق است پیروی
 میکنند آنرا که متشا به است از آن برای جستن فتنه و برای جستن عدول از حق
 آیات مقدسه قرآنی فوائد بسیار را حائز است گاهی این کمترین در مجالس
 دینی میخواهم تفسیر يك آیه شریفه را بیان نمایم آنقدر از ظاهر آن آیه
 نکته ها به نظر نمی آید که نمی توانم در چند جلسه تمام آنها را توضیح بدهم

از فوائد این آیه شریفه یکی آنکه سر منشاء هدایت و سر منشاء ضلالت را
 بیان میفرماید سر منشاء نجات پیروی بمحکومات و یقینیات است و سر منشاء هلاکت
 پیروی بغیر اینها است مثلاً اگر امت موسی بعد از آنبررگوار پیروی به یقینیات
 نمینمودند و در غیر آنها لاونهم نگفته پیروی بآراء و حدیثیات نمی نمودند هفتاد و يك
 فرقه نمیشدند و هم چنین بهمین میزان امة عیسی و امت محمد مصطفی (صلی اله
 علیه و آله) هفتاد و دو فرقه و هفتاد و سه فرقه نمیشدند چه که همه مذاهب مختلفه در
 دین حق تولید نمی شود مگر بواسطه پیروی آراء و اعراض از صریح آیات محکمه
 و خصوص قطاعیه و اکثر رؤساء مذاهب ناحقه مردم را دعوت نمودند و مردم فریفته هم
 آنها را پیروانند یا بواسطه اینکه باره احادیث که صدور یسا دلالت آنها قطعی
 نیست که برخی آبانیکه دلالت آنها مجمل است دستاویز نموده بآراء

تطبیق نموده‌اند

مثلاً بعد از حضرت ختمی مرتبت (صلی‌الله‌علیه‌وآله) محققاً کشتی نجات عترت طاهره و ائمه هدی ص است که خودشان میفرمایند ما استعمال رأی و قیاس و استعمال احسان در دین جاری نمی‌کنیم هر چه می‌گوییم از پیغمبر اکرم (ص) ما خود است و باتفاق اسلامیان آنها راستگویند اگر همه اسلامیان فعلاً بدان آنها چنگ بزنند و بجز قول‌شان قول و رأی کسی را حجت ندانند این نفاق که کمر شکن اسلام است از بین می‌رود و بیرق اسلام برافراشته‌تر از همه بیرق‌ها می‌شود

و همچنین هر گاه از فرمایشات آنها به یقینات اکتفاء شود روا یا تیکه نه سند آنها معلوم است و ند دلالت آنها قطعی است و باسم فضایل بسته شده پیروی نشود بکلی راه‌های ضلالت بسته می‌شود و صراط مستقیم الهی که پیروی بکتاب و عترت باتفاق همه علمای اسلام است و پاکیزه از افراط و تفریط است بهمه آشکار گردیده و همه بواسطه پیروی آن نجات می‌یابند

خلاصه همه امور بر سه گونه است امری که رشد و هدایت آن آشکار است و دیگری آنکه ضلالت آن واضح است و سیمی آنکه هیچ يك اینها معلوم نیست اگر باولی پیروی کنیم و در سومی توقف نمائیم در هلاکت نمی‌افتیم چنانکه بهمین معنی در احادیث شریفه اشاره گردید

مطلب دومی آنکه تشابه در آیات مقدسه و اجمال دلالت در آنها بسیار حکمت‌ها دارد از جمله فوائد آنها یکی آنکه گساهی عصر و محیط اقتضاء می‌نماید که تشابه گفته شود بطوریکه اگر واضح و عیان گفته شود مفاسدی بآن مترتب شده و خلاف

حکمت بعمل می آید مثلا در قرآن برای بیان دلایل توحید و آثار جلال و قدرت کبريائی اشاره بنظام عالم تکوین و وضعیات آفتاب و زمین شده هر گاه در آنصرا آشکارا میفرمود که زمین دور آفتاب میچرخد همه مردمان آن دوره از دانشمندان و عوام مستخره و اسباب تکذیب قرار میدادند چه در آن زمان در ممالک معصومه که از علم و دانش بهره ای بود بترتیب هیئت بطالیموسی شبانه روز را بحرکت فلک الافلاک و گردش سال را بحرکت آفتاب مستند مینمودند و هر گاه میفرمود که آفتاب بدور زمین گردش مینماید همه کسانی که فعلا هیئت جدید و دلایلی که اعتقاد بآنها دارند میگفتند که یقینا خلاف واقع نمیکوید و این اسباب را تکذیب اسلام قرار میدادند و این مسائل هم چندان اهمیت داری در آن مرامیکه پیغمبران برای آن مبعوث شده اند) نبود زیرا که مقصود مهم از برانگیخته گی آن ذوات مقدسه تکمیل ارواح انسانی بواسطه معارف الهیه و اخلاق حمیده و تنظیم قوانین مدنی و دعوت بسوی عبادت حضرت حق جلالت عظمه بود و بس و در این معنی هیچ تفاوت نمیکرد آفتاب بدور زمین بچرخد یا زمین بدور آن فالذا لازم بود عقلا که این گونه مسائل بطوری گفته شود که اهل زمان بهشت مخالف آراء خود نیندارند و در زمان آینده هم اسباب تکذیب نشود

و نتیجه این که ترین این گونه متفاسلات یکی از جمله وجوه اعجاز قرآنی است که ممکن نیست بشری وادی و درس نتوانده بطوری سخن براند که همه حکماء دانشمندان در هر دوره آنها را بآراء و معتقادات خود تطبیق بنمایند چنانکه فعلا بسیاری از آیات قرآنی را تطبیقی بیهیئت جدید و معتقادات فلاسفه حاضره

بنمایند و در این موضوع هم ~~کتابها~~ و نامه ها مینویسند بحق حقیقت سوگند که هر وقت این معنارا تصور مینمایم گویا يك بختی و حیرتی سراسر وجود مرا احاطه مینماید که آیا چه سان امکان پذیر است که جملائی گفته شود در هر دوره دانشمندان آنها را تطبیق بمعتقدات خود بنمایند يك مرتبه از روی صمیمیت میگویم

(۱) بل هی آیات بینات وما یعقلها الا المالون

هم چنین از وجوه اعجاز قرآنی هر کس باندازه فراخور حال خود میتواند از آیات مقدسه آن بهره مند شود

توضیح اینکه تالیفات بشری و کتابهای (که برای استفاده مردم نوشته شده) نمیشود که مردم از آنها بهیزان فهم خود استفاده بنمایند چنانکه کتابهای ابتدائی قابل استفاده دانش جوین عالی نمی باشد و هم چنین بالعکس در کتابهای بشری بهیزان فهم اشخاص کتابها نوشته میشود و ممکن نیست که در کتابهای عادی کتابی نوشته شود که همه مردمان از اعلی و ادنی و دانشمندان بزرگ و غیر آنها هر کس نفرا خور حال استفاده بنمایند

زیاده از هزار و سیصد و شصت سال است حکماء عالی فهم و عامه مردم از آن استفاده ها نموده و مینمایند بلکه هر کس هر وقتیکه قرآن را با تدبیر و فکر میتواند استفاده سابق مینماید

بلی قرآن يك دریای بی پایان است که گهرهای بیشمار دارد

(۱) معنی اینها آیه های واضح و آشکار است و اینها را مگر عالمان و دانشمندان

هر کس بعیزان ظرفیت خود از آن آب بر میدارد و بمیزان قابلیتش از آن گوهرها نصیبش میشود

قرآن يك كتابی است که حضرت ختمی مرتبت (محمد ص) از آن استفاده میکرد قرآن يك كتابی است که مرتضی علی و جانشینان او صلوات اله علیهم اجمعین از آن بهره‌ها میبردند حضرت ثامن الائمه (علیه آلافتاحیه) میفرمود من قرآن را در سه روز ختم میکنم و میتوانم در کمتر از این ختم بنمایم ولی میخواهم باتدبر و تفکر بخوانم حضرت امام بهق ناطق (جعفر بن محمد الصادق) یا پدر بزرگوارش فرمود هر چه من میگویم منشاء علم من قرآن است

بلی انه لقرآن کریم فی کتاب مکنون لا یمسه الا المطهرون تنزیل من رب العالمین بحقایق عالیه و بذوات مقدسه سوگند قرآن بهترین همه معجزات و بزرگترین همه آیات بینات است و وجوه اعجاز آن زیاده از آنست که گفته شد و اگر بخوانم آنها را يك برقم آورم کتاب بزرگ میشود و برای اختصار بهمین که نگارش یافت اکتفاء گردید (پایان)

تذکره مهم

بحمد الله این کتاب ما باین کوچکی بدلائل همه عقاید حق اشاره میکند هرگاه کسی بما ذهن بی آرایش از اول تا آخر مطالعه نماید دلائل خدا شناسی و دلائل حقانیت اسلام و قرآن و پیامبری خاتم پیامبران و دلائل امامت ائمه اطهار صلوات اله علیهم و صدق گفتارهایشان باور روشن میشود .

CALL No. { ۲۹۷۵۲ (R) ۱۳۹۵ } ACC. No. ۴۱۲۸

AUTHOR. غلام حسین شہرینزی

TITLE روضہ شہادت

Acc. No. ۴۱۲۸ (R)

Class No. ۲۹۷۵۲ Book No. ۱۳۹۵

Author - غلام حسین شہرینزی

Title - روضہ شہادت

Borrower's No.	Issue Date	Borrower's No.	Issue I

MAULANA AZAD LIBRARY ALIGARH MUSLIM UNIVERSITY

RULES:—

1. The book must be returned on the date stamped above.
2. A fine of Re. 1-00 per volume per day shall be charged for text-books and 10 Paise per volume per day for general books kept over - due.

